

A Magyar Köztársaság nevében!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2010. április 21., 22., a július 5., augusztus 30. és november 8. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A 2009. május 27. napjától előzetes fogvatartásban lévő

... I.r.vádlott -

b ű n ö s - rablás büntetében, mint társtettes (Btk.20.§ (2) bek. 321.§ (1) bek.) és testi sértés büntetékének kísérletében, mint társtettes (Btk.16.§, 20. § (2) bek., 170.§ (1)- (2) és (6) bek. I. ford.).

Ezért a bíróság az I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 6 (Hat) év fk.börtönbüntetésre és 6 (Hat) év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésbe a bíróság az I.r. vádlott által a 2009. május 27. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A 2009. május 27. napjától előzetes fogvatartásban lévő

... II.r. vádlott -

b ű n ö s - rablás büntetében, mint társtettes (Btk.20.§ (2) bek. 321.§ (1) bek.) és testi sértés büntetékének kísérletében, mint társtettes (Btk.16.§, 20. § (2) bek., 170.§ (1)- (2) és (6) bek. I. ford.).

Ezért a bíróság a II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 8 (Nyolc) év 6 (Hat) hónap börtönbüntetésre és 9 (Kilenc) év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésbe a bíróság a II.r. vádlott által a 2009. május 27. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A bíróság elrendeli a II.r. vádlott vonatkozásában a Pásztói Városi Bíróság Bk.124/2008/2. szám alatti végzésével kiszabott 5 (Öt) hónap fogházbüntetés végrehajtását.

Az eljárás során lefoglalt és a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.19/2010. szám alatt bűnjelként kezelt és nyilvántartott 3. szám alatti kesztyűt és 18. szám alatti feszítővasat elkobozza, az 1. sorszám alatti zseblámpa lefoglalását megszünteti és megállapítja, hogy az az állam tulajdonába kerül, míg a 2.- 4 .- 5.- 6.- 7.- 8.- 9.- 10. - 11.- 12.- 13. - 14. - 15.- 16. - 17., és a 20.- 21. szám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és elrendeli azok megsemmisítését, a 19. sorszám alatti sportcipő lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli ... I.r. vádlottnak.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 242.793.- (Kettőszáznegyvenkettőezer-

hétsszázkilencvenhárom) forintot az I.r. vádlott egyedül, 100.480.- (Egyszázezer-négyszáznyolcvan) forintot a II.r. vádlott egyedül, míg 983.832.- (Kilencszáznyolcvan-háromezer-nyolcszázharminckettő) forintot az I.-II.r. vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak külön felhívásra.

I n d o k o l á s :

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

Fk. ... I.r. vádlott nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermeke nincs.

Magyar állampolgár, állandó lakcíme: ... szám, tart. helye: ...

tényleges tart. helye: Balassagyarmati Fegyház és

Börtön, ahol jelen ügyben előzetes letartóztatásban van. Szakképzettséggel nem rendelkezik, az általános iskola 5 osztályát végezte el. Előzetesbe kerülése előtt ...ón magántanuló volt kisegítő iskolában. Önálló jövedelme jelenleg nincs, fogvatartásba kerülése előtt segédmunkásként 80.000 Ft havi keresete volt. Vagyontalan, tartozása nincs, büntetve nem volt, azonban a Balassagyarmati Városi Ügyészség a 2007. március 14-én jogerős B.1726/2006/5.Fk. számú határozatával szeméremsértés vétsége miatt megrovásban részesítette.

... I.r. vádlott sem 2009. május 21-22-én, sem jelenleg nem szenvedett illetve nem szenved elmebetegségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, mely képtelenné tette vagy korlátozná cselekménye veszélyes következményeinek felismerésében vagy e felismerének megfelelő magatartás tanúsításában. Az I.r. vádlott alacsony intellektuális szinten teljesít, de nem tekinthető gyengeelméjűnek, mert az életkörülményeihez szükséges ismeretanyagnak

birtokában van, azt logikusan, érdekeinek megfelelően alkalmazza. Értékrendjében amorális, antiszociális kategóriákkal jellemzett személyiségstruktúra található, melyszemélyiségzavar azonban jelen cselekmény vonatkozásában sem korlátozó, sem kizáró mértékkel nem bír.

... II. r. vádlott nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermeke nincs.

Magyar állampolgár, állandó lakcíme: ... szám, tart.helye: ...

., tényleges tart. helye: Balassagyarmati Fegyház és

Börtön, ahol jelen ügyben előzetes letartóztatásban van. Szakképzettséggel nem rendelkezik, az általános iskola 7 osztályát végezte el. Jövedelem és munkanélküli, vagyontalan, tartozása nincs, büntetve egyszer volt,

- a Pásztói Városi Bíróság a 2008. szeptember 12-én jogerős Bk.124/2008/2. számú határozatával garázdaság vétsége miatt 5 hónap, végrehajtásában 1 évre felfüggesztett fogházbüntetésre és 30.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 1627/2009/23. BTÖ számú vádiratával 2010. január 15. napján emelt vádat ... I.r. és ... II.r. vádlottak ellen 1-1 rb. a Btk.170. § (2) bekezdésébe ütköző és (6) bekezdés I fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének a Btk. 16.§-a szerinti kísérlete, valamint a Btk. 321.-§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntette miatt, mely cselekményeket a vádlottak társtettesként követték el.

----- . -----

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság az alábbi történeti tényállást állapította meg, azaz a vádlottak az alábbi bűncselekményeket követték el:

... I.r. és testvére, ... II.r. vádlottak 2009. május 21-ről 22-re virradó éjjel, ... felőli kerítésen átmászva - pénzszerzési célzattal - bementek aszám alatt egyedül élő idős, 88 éves ... sértett házának udvarára. Az I.r. vádlott a ház verandáján a falba épített villanyórán a biztosítékot lekapcsolva áramtalanította a házat, majd a bejárati ajtót ... II.r. vádlott kézzel, míg ... I.r. vádlott a magukkal vitt feszítővassal kifeszítette. Ezt követően mindketten bementek a házba kezükön kesztyűvel, melyet az áramtalanítást követően vettek fel. A házban az I.r. vádlott a falból kihúzta a telefonkábel és közösen értékek után kezdtek kutatni.

A kutatás zajára az alvó ... sértett felébredt és kiment az előszobába, ahol is a vádlottak egyike - de pontosan meg nem határozható, hogy melyikük „hol a pénz?” kérdéssel- pénzt követelt a sértettől. A sértett közölte, hogy a pénze a takarékbán van, ezért a II.r. vádlott előbb fojtogatni kezdte, tenyérrel többször fejen ütötte, majd ellökte, melynek következtében a sértett le- esett a földre. A földön fekvő sértettet az I.r.vádlott több alkalommal ököllel megütötte és megrúgta, miközben őt II.r. vádlott lefogta. A vádlottak a sértettet a pénz, illetve értékei megszerzése céljából és a sértett elhallgattatása érdekében addig bántalmazták, míg eszméletét nem veszítette.

Ezt követően készpénzt keresve átkutatták a házat, de nem találtak, végül a ház fagyasztójából a sértett bántalmazását megelőzően kivett, 3500 Ft értékű, mintegy 5 kg baromfihúst tulajdonítottak el, majd a házból eltávoztak. Az okozott kár nem térült meg.

A vádlottak együttes bántalmazása következtében a sértett az arc nagy kiterjedésű zúzódását, ezen belül mindkét orca, mindkét homlok és az orr zúzódását, a jobb halánték zúzódását, a jobb szemtájék zúzódását, jobb oldalt az orca és a homlok kisebb hámkarcolásos sérüléseit, a hát kisebb zúzódását, a jobb válltájék és a jobb felkar külső részének zúzódásait, a nyak többszörös zúzódását és hámfosztásos zúzódásos sérüléseit, a szegycsont felső harmada területén a mellkas többszörös

zúzódását, mindkét fülkagyló többszörös zúzott sebet, a bal csukló zúzódását szenvedte el és enyhe fokú agyrázkódást is szenvedett el. Ezen sérülések külön-külön és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak.

A sértett által elszenvedett többszörös zúzódásos sérülések viszonylag sima felszínű, közepes erejű, tompa erőbehatásoktól keletkeztek, azaz azokat többszöri közepes erejű ökölütéssel illetve rúgással a vádlottak okozták. A fülkagylók zúzott sebei a közepesnél nagyobb erejű erőbehatásoktól keletkeztek. A nyakon leírt és látható zúzódások és hámfosztásos sérülések a nyak kézzel történő, közepes erejű megragadása, fojtogatása során keletkeztek, míg az arcon látható sérülések, az orr és az orrhát sérülése, valamint a bal első homlokdudor sérülése földre esés során keletkezett.

Összességében a sértett arcát legalább 10, a sértett fülkagylóit összesen legalább 4, míg a sértett egyéb testrészeit (jobb váll, jobb felkar, hát, nyak, mellkas) legalább 8 erőbehatás érte, amelyek közepes erejű erőbehatások voltak, kivéve bal oldalt elől, a nyak és a mellkas határán a kulcscsont feletti ujjpercnyi nagyságú szabálytalan alakú vörhenyes bőrelszíneződéssel jellemzett sérülést, mely kisebb zúzódásnak, azaz kisebb erőbehatásnak felel meg.

A sértett fejét érő, többszörös közepes erejű, illetve a fülkagylókon keresztül nagy erejű tompa erőbehatások alapján megállapítható, hogy a nagyszámú közepes erejű, illetve nagyobb erejű ütés és rúgás során az idős sértett esetén fennállt a lehetősége olyan koponyaűri sérülés keletkezésének is, mely a sértett esetében közvetlen vagy közvetett életveszélyt okozott volna. A sértett által elszenvedett nagyszámú sérülés és a vádlottak bántalmazása között közvetlen okozati összefüggés áll fenn, a vádlottak az élet kioltásának szándéka nélkül ugyan, de testi sértésre irányuló határozott szándékkal cselekedtek, tudatuk átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkeztének reális lehetőségét, melynek elmaradása a véletlennek köszönhető.

II.

A bíróság a tényállást a vádlottak vallomásai, ... sértett vallomása, ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... és ... tanúk vallomása, ... bejelentéséről készült rendőrségi hivatalos feljegyzés, a Pásztói Rendőrkapitányság által fogatosított helyszíni szemle jegyzőkönyve és annak fényképmelléklete, a szagmaradvány rögzítéséről készült jegyzőkönyv, valamint a szagnyom követési jegyzőkönyv, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság által lefolytatott folytatólagos szemle jegyzőkönyve és annak fényképmelléklete, a két helyszíni szemle során rögzített bűnjelek, az ujjnyomkutatásról készült rendőrségi átirat, Vargáné Nagy Melinda igazságügyi nyomszakértő szakvéleménye, ... sértettel kapcsolatban beszerzett orvosi látletelek, ambulánslapok tartalma, a sértettől a kórházban készített 6 db fényképfelvétel, dr. Juhász Tamás igazságügyi orvosszakértő nyomozati szakaszban előterjesztett szakvéleménye és tárgyalási meghallgatásán előadottak, dr. Béla Árpád és dr. Juhász Tamás igazságügyi elmeorvosszakértői szakvéleménye (az I.r. vádlott vonatkozásában), dr. Lászik András igazságügyi hemogenetikus szakértő DNS azonosításról készült szakvéleményei és tárgyalási meghallgatásán előadottak, Károly Istvánné (BSZKI) igazságügyi vegyész szakértő szakértői véleményei, a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, Molnár Ferenc igazságügyi nyomszakértői véleményei, a vádlottak vonatkozásában szagminta rögzítéséről készült jegyzőkönyvek és DNS mintavételi jegyzőkönyvek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Technikai Osztály Bűnügyi Kutya-vezetői Alosztályának szagazonosításról készült jegyzőkönyvei, az értékigazolás, a bűnügyi priusz és a költségjegyzék adatai alapján állapította meg.

A bíróság az ítélet tényállásának személyi részét az I.r. vádlott nyomozati és tárgyalási vallomása, a II.r. vádlott vonatkozásában az ekörben nyomozás során tett vallomása, illetőleg a bűnügyi priuszok és a csatolt Pásztói Városi Bíróság

Bk.124/2008. szám alatti végzése alapján állapította meg.

----- . -----

A bíróság a vádiratban foglaltakról való döntése során a tényállását mérlegeléssel állapította meg, ugyanis a vádlottak a nyomozás kezdeti szakaszában részletes, feltáró jellegű, önmagukra és társukra, azaz egymásra terhelő vallomásokot tettek, melyekben büntetőjogi felelősségüket is elismerték, majd ezen beismerő vallomásaikat megváltoztatták, illetve visszavonták.

Ennek keretében ... I.r. vádlott 2009. május 29-én a nyomozási bíró előtt, 2009. június 10-i és szeptember 18-i vallomásában elismerte, hogy ... sérelmére a bűncselekményt testvérével, II.r. vádlottal együtt követte el. ... II.r. vádlott 2009. május 27-én, május 28-án a helyszínen tett, valamint május 29-én a nyomozási bíró előtt tett, továbbá a 2009. június 10-én tett vallomásában szintén elismerte, hogy testvérével, ... I.r. vádlottal követték el a vádiratban is a terhükre rótt bűncselekményt.

Az I.r. vádlott a 2009. október 7-én vádlott-társával való szembesítésen is először még fenntartotta korábbi, vádlott-társára is terhelő, beismerő vallomását, majd ezen szembesítést követően az aznapi, valamint a november 11-i, illetőleg december 29-i gyanúsítotti kihallgatásán azt a vallomást tette, hogy egyedül követte el ... sértett sérelmére a bűncselekményeket.

... II.r. vádlott a 2009. szeptember 22-i gyanúsítotti folytatólagos kihallgatásán vallomását megváltoztatva nyilatkozta azt, hogy nem követte el a bűncselekményeket. Korábbi vallomásait visszavonta azzal, hogy a bűncselekményeket testvére, ... követte el. A II.r. vádlott előadása szerint azon részleteket, amelyeket korábban elmondott, testvérétől, az I.r. vádlottól tudta meg a bűncselekmény elkövetésének másnapján.

Ezt követően a II.r. vádlott a 2009. október 7-i gyanúsított kihallgatásán, illetőleg az I.r. vádlottal történt szembesítésen, majd november 11-i és december 29-i gyanúsított vallomásában is úgy nyilatkozott, hogy ő nem követte el a terhére rótt bűncselekményeket. 2009. november 24-én a nyomozási bíró előtt is úgy nyilatkozott a II.r. vádlott - az előzetes letartóztatás 6 hónapon túli meghosszabbítása tárgyában -, hogy a nyomozás során tett második, megváltoztatott vallomását tartja fenn.

A tárgyalási szakban ... I.r. vádlott a 2010. április 21-i tárgyalási napon bűnösnek érezte magát a terhére rótt bűncselekményekben azzal, hogy a bűncselekményt egyedül követte el, majd a sértett kihallgatását követően elnézést kért a sértettől majd úgy nyilatkozott, hogy ő nem járt bent a sértett házában, nem bántotta, nem tudja, hogy őt kibántotta és nem is tudna megütni egy ilyen idős személyt. A 2010. november 8-án tartott tárgyaláson pedig az igazságügyi DNS-szakértői vélemény ismertetését követően pedig ismételten változtatott vallomásán és úgy nyilatkozott, hogy járt a helyszínen, elkövette a bűncselekményt, de egyedül volt, a testvére ... pedig nem volt ott.

... II.r. vádlott a tárgyalási szakban már következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekményt, fenntartva nyomozati szakban megváltoztatott vallomásait.

A vádlottak vallomása tehát önmaguknak és vádlott-társuknak is ellentmondó volt az eljárás különböző szakaszaiban, erre tekintettel is a bíróságnak részletesen értékelési körébe kellett vonnia a vádlotti vallomásokat és védekezéseket, ezen bizonyítékként értékelendő vallomásokat egybe kellett vetnie a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal és valamennyi bizonyíték egyenkénti és összességében való értékelése alapján kellett határoznia arról, hogy a vád tárgyává tett cselekményeket

kétséget kizáróan a vádlottak követték-e el. A bíróság a mérlegelési tevékenysége során tehát a vádlottak szavahihetőségét is vizsgálva a bizonyítékokat egyenként és összességében az alábbiak szerint értékelte:

I./ A vádlottak vallomásának lényege:

A./ ... I.r. vádlott vonatkozásában:

1./ ... I.r. vádlottat 2009. május 27-én hallgatták ki gyanúsítottként első alkalommal, édesanyja jelenlétében nem kívánt vallomást tenni.

2./ Az I.r. vádlott első érdemi vallomástételére védője jelenlétében a nyomozási bíró előtt került sor 2009. május 29-én. Az I.r. vádlott ekkor előadta, hogy testvérével, ...ral mentek be az idős néni házába értékekért, pénzért. Előadta, hogy ő vágta el a vezetőkeket, a testvére addig figyelt. Ő nyitotta ki az ajtót, az ajtó be volt zárva, feszítővassal feszítette ki. Bementek, kutatni kezdtek értékek, elsősorban pénz után. Később jött a néni, aki felébredt a zajra, majd megkérdezte, hogy kik azok, erre ő és a testvére is mondta, hogy adja ide a pénzt, erre azt válaszolta a sértett, hogy a pénz takaréokban van. Az I.r. vádlott ekkori előadása szerint a sértettet mindketten bántalmazták, de azt nem tudta megmondani, hogy hogyan került a földre a sértett, mert sötét volt. Előadta, hogy a földön is bántalmazta, kétszer is megrúgta a sértettet, aki a földön semmit nem mondott, ugyanakkor nem tudta megmondani, hogy a testvére hogyan bántalmazta, talán kétszer lelökte a sértettet. Nem nézte meg, hogy eszméleténél van-e a sértett, illetve előadása szerint a bántalmazás előtt került hozzájuk a hús, amit megfőztek, de ő nem evett belőle. Négy csomagban volt a hús, amit elvittek. A testvére igazat mondott róla, ugyanakkor bírói kérdésre előadta, hogy őt senki nem kényszerítette, hogy beismerje a cselekmény elkövetését. Ekkori előadása szerint előre nem beszéltek meg a testvérével, hogy mit fognak csinálni, hanem az utcán mentek és spontán merült fel a bűncselekmény elkövetése.

3./ A 2009. június 10-i gyanúsított kihallgatásán úgy nyilatkozott, hogy az esetet ő találta ki, hogy pénzért egy idős személyhez menjenek, mivel a tv-ben látta, hogyan mennek a rablók, lekapcsolják a villanyórát, kihúzzák a telefont, így lehet könnyen pénzhez jutni. Előadta, hogy a bátyját ő beszélte rá a cselekmény elkövetésére, a pajszer és a kesztyűt a pincéből vették magukhoz. Előadása szerint a főúton lévő nagykapu mellett lévő kerítésen másztak át a bal oldalon, majd ő kapcsolta le a ház automatáját, majd ezt követően vették fel a kesztyűt. Ekkor is megerősítette, hogy a bejárat ajtót ő feszítette ki, a bátyja csak figyelt, ez kb. 30 percig tartott, majd ő lépett be először a házba. A telefonból kihúzta a zsinórt, majd elkezdett kutatni a fiókban és az asztalon, talált egy lámpát a fogason felakasztva, azzal világított. Megerősítette ekkor is hogy hangosak voltak, ezért a sértett kijött és megkérdezte, hogy kik azok, erre ő azt válaszolta, hogy senki, erre a sértett sikítozni kezdett.

Előadása szerint a testvére ... meglökte a sértettet, aki elesett, a földön feküdt, ekkor ők a másik helyiségbe mentek, majd a konyhában a hűtőben találtak húst, 3-4 csomagot, azt magukhoz vették. A konyhából kijövet a sértett felkelt, őt megrúgta egyszer, majd még egy kicsit. Összességében mintegy 40-50 percig voltak ott, a húson kívül mást nem találtak. Előadta, hogy testvére a vállánál fogva lökte el a sértettet, a földön befogta a száját, hogy ne sikítson, de nem ütötte meg. Az ajtón jöttek ki, majd a kerítésen másztak át, majd hazamentek. Pár napra rá mondta el édesanyjának, hogy bementek a nénihez. Az I.r. vádlott ekkori előadása szerint soha nem járt a sértett házában korábban.

4./ A 2009. szeptember 18-i gyanúsított kihallgatásán védője jelenlétében úgy nyilatkozott, hogy elkövette a gyanúsításban közölt bűncselekményeket, elismerte, hogy pénzért mentek oda, ekkor is részletes, beismerő vallomást tett, de állítása szerint a sértett felé a pénzkérés nem hangzott el.

Ekkor nyilatkozott úgy az I.r. vádlott, hogy az egyik kesztyűje ott is maradt. A sértett bántalmazása körében ekkor az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy testvére, a II.r. vádlott két kézzel fellökte a sértettet, aki ettől a földre esett. Ekkor ugrott oda ő és kétszer vagy háromszor megütötte őt ökölbe szorított kézzel és a vállán vagy a mellén találta el.

Előadása szerint erősen nyögött a sértett, próbált védekezni, őt megütni. Az I.r. vádlott saját előadása szerint nem tiszta erőből ütötte meg, hanem felülről lefelé, mert a jobb kezéről a sértett lerántotta kesztyűjét. Látva mindezt a testvére, ... is többször megütötte a nénit, de hogy pontosan hogyan ütötte és hol találta el, azt nem tudta megmondani, inkább a fejét találta el, azt ütötte. Megerősítette az I.r. vádlott ekkori vallomásában, hogy két alkalommal meg is rúgta az előszobában, ekkor ő fekete bőr sportcipőben volt, közepes erővel. A rúgások a sértett fejét és a váll környékét érték el, ekkor már feküdt, ezzel az I.r. vádlott elérte célját, a sértett nem szólt és nem ellenkezett tovább. Mindaddig ütötte saját előadása szerint, míg el nem hallgatott, mert félt, hogy felkiabálja a szomszédokat.

Előadta az I.r. vádlott azt is, hogy ahogy a sértett elhallgatott és nem mozdult, a házat értékek után alaposan átkutatták, és miután pénzt nem találtak, a fagyasztóban talált 4-5 csomag csirkehússal távoztak. A helyszínen otthagytott kesztyű vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy azt a munkahelyéről vitte haza 2008. telén és a kesztyűket talán eldobták. Előadta, hogy a pajszer visszakerült a pincéjükbe, előadta azt is, hogy nem mérlegelt, ütötte-rúgta a sértettet, ahol tudta, „ártalmatlanná” akarta tenni, de a halálát nem kívánta.

5./ 2009. október 7-én szembesítették ...ral, ahol is védőik jelenlétében először a szembesítés kezdetekor fenntartotta korábbi beismerő vallomását.

Majd miután a II.r. vádlott korábbi beismerő és társára is terhelő vallomását nem tartotta fenn, az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekményt egyedül követte

el, másnap mondta el a II.r. vádlottnak részletesen, hogy mi történt és megkérte, hogy mondja azt, hogy ő is vele tartott és ő is elkövette a cselekményt, sőt elsőnek ő ismerje be és utána az I.r. vádlott is beismerő vallomást fog tenni. Az I.r. vádlott előadta, hogy úgy gondolta, hogy ha többen vannak ebben a dologban, akkor nem lesz belőle semmi és ha ketten beismerik, akkor nem zárják be őket. Minden egyes részletet elmondott a testvérének, de egyedül követte el és megbánta, hogy belekeverte a II.r. vádlottat.

6./ Ugyanezen a napon folytatólagosan gyanúsítottként kihallgatták az I.r. vádlottat, ahol védője jelenlétében úgy nyilatkozott, hogy fenntartja a korábbi vallomásait azzal, hogy egyedül követte el a terhére rótt bűncselekményeket.

7./ Védője jelenlétében a 2009. november 11-i folytatólagos kihallgatásán úgy nyilatkozott, hogy korábbi vallomását változtatás nélkül fenntartja. A sértett lerántotta a kezéről a kesztyűt, ezért azt hátrahagyta, a fehér szövetkesztyű az ő tulajdona, azt ő viselte a bűncselekmény elkövetésekor. Csak pajszer és a kesztyűt vitte a helyszínre. Csak a testvérének, ...nak és az édesanyjának mondta el a bűncselekményt. A II.r. vádlottnak részletesen, édesanyjának nem részletesen. ...nak és ...nak sem mondta el a történeteket, az utóbbinak esetleg a II.r. vádlott beszélhetett a bűncselekményről, de ezt nem tudja.

8./ A 2009. december 29-i folytatólagos kihallgatásán is úgy nyilatkozott, hogy egyedül követte el a bűncselekményeket, elfogadja a hemogenetikai szakvéleményt és a kárérték igazolást is.

9./ Tárgyalási szakban 2010. április 21-én bűnösnek érezte magát azzal, hogy egyedül volt és a nyomozás során lefoglalt fekete cipőt viselte a cselekmény elkövetésekor is.

Kérdésre úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, hogy lehet az, hogy a rúgásnyom a bejárati ajtón nem az ő cipőjétől származik, ha egyedül követte el a bűncselekményt.

Előadása szerint viselt kesztyűt, vagy fekete vagy fehér színű volt. Az elétárt másik nyomszakvéleményre reagálva is fenntartotta, hogy egyedül volt az elkövetésnél. Új elemként azt a védekezést adta elő, hogy azt mondták a testvérének, hogy hazaengedik, ha bevallja, hogy ő volt. Ő otthon mondta el a testvérének, hogy mi volt, hogy volt, ezért tudott a II.r. vádlott részletes vallomást tenni. Előadása szerint mintegy 162 cm magas. Ekkori tárgyalási vallomásában azt adta elő, hogy most úgy emlékszik, hogy a bántalmazás előtt vette el a húst, majd előadta, hogy a bátyját ő irányítja („én osztom az ést a felnőtt bátyámnak”). Ezt követően úgy nyilatkozott, hogy a bántalmazás után vette el a húst a fagyasztóból. Elismeri azt is, hogy ha nem oldalra nyílik, akkor abban volt a hús.

A II.r. vádlott vallomásának felolvasását követően úgy nyilatkozott az I.r. vádlott, hogy egyedül volt a bűncselekmény elkövetésénél, nem az utca felől ment be, hanem hátul, de elől jött ki. ... sértett kihallgatását követően úgy nyilatkozott, hogy nincs észrevétele, majd bírói kérdésre úgy, hogy elnézést szeretne kérni a sértettől, nem tudja, hogy miért kellett ezt csinálni. Majd saját magától kérdés nélkül úgy nyilatkozott, hogy ő nem járt bent a sértett házában, őt nem bántotta, nem tudja, hogy ki bántotta, nem a testvérét fedezi. Nem tudna megütni egy öregasszonyt, nem ő tört be és nem is tudja, ki volt az. Ekkor feltett kérdésre előadta, ismét megváltoztatja vallomását, nem ő követte el a bűncselekményt.

A 2010. november 8-i tárgyaláson pedig ismételten elismerte, hogy egyedül követte el a vádiratban írt cselekményt.

B./ ... II.r. vádlott vonatkozásában:

1./ ... II.r. vádlottat 2009. május 27-én a vádlott-társával gyakorlatilag egyidőben hallgatták ki első ízben gyanúsítottként. A gyanúsítás közlését követően a II.r. vádlott azt adta elő, hogy öccse, az I.r. vádlott említette, hogy menjenek át a sértett házába betörni. A II.r. vádlott ekkori előadása szerint egy-egy munkáskesztyűt és egy pajszerert vettek magukhoz, majd a kertek felől közelítették meg a sértett házat, a kerítésen másztak át a sértett házához. ... I.r. vádlott volt az, aki lekapcsolta a ház automatáját, ezt követően vették fel a kesztyűt és az I.r. vádlott elkezdte feszíteni az ajtót, ő pedig segített neki, az I.r. vádlott feszített, ő pedig kézzel húzta. Ezzel elég sokáig szenvedtek, majd kinyílt és bementek a házba. A II.r. vádlott előadása szerint az I.r. vádlott ment előre, ő ment utána és az ő mobiljával világítottak az előszobában, ekkor látták meg a telefont az asztalon és a kábelét ... kihúzta a falból, majd elkezdtek kutatni a fiókokban és a szekrényben. Túl hangosak voltak, mert a szobából megjelent a sértett hálóingben és megkérdezte, hogy kik azok. A II.r. vádlott, ekkori előadása szerint ellökte a sértettet, aki a földre esett, ekkor az I.r. vádlott odaugrott és a sértettet elkezdte ütni a kezével, többször ököllel, hogy ne ordítson, mert megijedtek. A II.r. vádlott előadása szerint sokáig ütötte a sértettet az I.r. vádlott, addig, amíg el nem hallgatott. Kérdésre előadta, hogy féltek tőle, de bíztak benne, hogy nem hal meg a sértett. Ezután ismét kutattak a ház többi részében is, az előszobában, szobában is, kamrában is, pénzt kerestek. Bementek a kamrában és a hűtőládában találtak 5 csomag csirkehúst, azt kivették és elhagyták a házat és mintegy 1 órát voltak bent. Kérdésre előadta, hogy ő is bántalmazta a sértettet, megütötte tenyérrel a fejét kb. 3-4 alkalommal, de a testvére belerúgott, de hogy hányszor, azt nem tudja. Előadása szerint az előszobában bántalmazták a sértettet, ő a vállánál fogva hanyatt lökte, amitől elesett, de ők nem mondtak neki semmit, ő kiabált rájuk, hogy kik azok. Az ajtón jöttek be, az ajtót még vissza is húzták, majd az utcára nyíló kapun kimászva mentek ki az udvarból. A pajszerert a házuk fészerebe rakták be, a kesztyűt pedig a kukába. A II.r. vádlott előadása szerint is ... I.r. vádlott mondta el az anyjának két nappal később, hogy mi történt. Megerősítette a II.r. vádlott, hogy a pénz miatt

mentek be a sértetthez, és korábban soha nem járt ott a házban és a testvére sem.

Előadása szerint fekete nadrágban és felsőben voltak, neki a cipője fekete márkátlan volt és tesóján is ilyen volt, ezeket a cipőket eldobták, hogy ne jöjjenek rájuk a rendőrök.

2./ 2009. május 28-án helyszíni kihallgatást fogantatosítottak annak tisztázására, hogy a ... sérelmére elkövetett rablási cselekmény hogyan történt. A nyomozóhatóság felszólította a gyanúsítottat, hogy mutassa meg és közben folyamatosan tegyen vallomást arra vonatkozóan, hogy a ... sérelmére 2009. május 22-én elkövetett rablás hogyan történt, merről közelítették meg a sértett házát, ott hogyan hatoltak be, hogyan bántalmazták a sértettet, majd milyen kutatást végeztek a lakásban és hogyan távoztak a helyszínről.

... II.r. vádlott ekkor előadta, hogy a pajszer a bejárati ajtó kinyitásához használták, azt ... használta, ő nyitotta ki az ajtót. A bűncselekmény elkövetése után a ... szám alá mentek mindketten. Mikor hazaérkeztek, náluk volt a hús és a pajszer. A húst a pincébe, a bejárati ajtóval szembeni tulsó falhoz támasztott kerék mellé tette a II.r. vádlott. (A bíróság észlelte, hogy a helyszíni kihallgatás kézzel írott jegyzőkönyve és annak nyomtatott változata eltér egymástól. A kézzel írt eredeti jegyzőkönyvben húsról, a géppel írt és kinyomtatott másolati jegyzőkönyvben pedig késről van szó, evonatkozásban a bíróság nyilvánvalóan a kézzel írott helyszíni kihallgatási jegyzőkönyv eredeti példányát fogadta el bizonyítékként.)

A II.r. vádlott a helyszíni kihallgatásán előadta továbbá, hogy a pajszer az I.r. vádlott dobta be az ólba, amit nem talált meg a helyszíni kihallgatáskor, azonban azt a pincében a kerék mellett megtalálta és azt átadta a kihallgató rendőröknek. A helyszíni kihallgatást végző rendőrök megállapították, hogy a pajszer 33,5 cm hosszú, 1,5 cm átmérőjű és mindkét vége laposított, nincs benne hajlítás, alul egyenes. A II.r. vádlott még egyszer kijelentette, hogy ezt az eszközt használta az I.r. vádlott a bejárati ajtó kifeszítésére. (A pajszer lefoglalták.)

Ezt követően a bűncselekmény helyszínére vonult a kihallgatást fogantató bizottság, ahol a II.r. vádlott előadta, hogy a ... szám alól indultak el a testvérével, a pajszer ekkor már az I.r. vádlottnál volt. A ... szám előtti betonhídon mentek fel és a vaskapu bal oldala mellett lévő betonoszlopon felkapaszkodva mentek be az udvarba. A hatóságot a mozgási útvonalon vezette a II.r. vádlott. A ház hátuljáig mentek, a ház hátsó bejáratí ajtajához, a ház falán jobb kézre lévő villanykapcsolót az I.r. vádlott lekapcsolta. Lámpa nem volt náluk. Az I.r. vádlottal közösen döntöttek úgy, hogy a II.r. vádlott ezen vallomása szerint, hogy az ajtót be kell feszíteni, ezt I.r. vádlott meg is tette, a belső üvegezett ajtót is kifeszítette, a feszítést az I.r. vádlott a zár magasságában végezte. A helyiségbe belépve az I.r. vádlott a jobb kézre eső asztalon lévő vezetékes telefont kihúzta, és abban a helyiségben rögtön meg is kezdték a kutatást, de nem dobáltak szét semmit. A II.r. vádlott előadása szerint ő jobbára telefon környékén, míg testvére a helyiség másik végében kutatott. Ezt követően a bal kézre eső nem zárt ajtón behatoltak a spájzba, ott az előző helyiségben talált lámpával ... I.r. vádlott világított, ott szintén kutattak. A hűtőből kivették a húst, majd átmentek a szemközti helyiségbe, az ajtó nem volt bezárva. A szekrényben kezdte el a kutatást, majd átment a hűtőhöz. Ezután kimentek ebből a helyiségből is, rögtön jobbra fordultak folyosón a szoba ajtaja irányába, ami nem volt bezárva, az ajtót a II.r. vádlott nyitotta ki, ő lépett be elsőként, balra a tv irányában kezdte el a kutatást, majd a szekrényhez nem ment, csak az asztalhoz. Kérdésre előadta, hogy tudta, hogy a ház lakója a szobában alszik, mivel hallani lehetett, hogy szuszog, és amikor az asztalnál volt, hallotta, hogy az alvó nő ébredszik, ezért a II.r. vádlott gyorsan kiment az előtér-be, mert azt hitte, hogy a sértett felkel. ... a szobában maradt és tovább kutatott, majd nemsokára ő is kijött. A nő a jobb oldali ágyon feküdt. Már az ajtónál álltak, mikor a nő kijött az előtérbe, kérdezte, hogy kik ők, erre nem szóltak semmit, majd a II.r. vádlott előadása szerint jobb kézzel tenyérrel a bal vállán meglökte a sértettet, aki ettől hanyatt esett az ajtó előtt. Ekkor az I.r. vádlott odaugrott és elkezdte bántalmazni, ököllel és tenyérrel több ütést mért az arcára. A nő ekkor

sikoltozni kezdett és ő befogta a száját, közben az I.r. vádlott rugdosta és ettől a nő elhallgatott.

Ezt követően mentek vissza a spájzba a szatyrokba már előkészített húsért, és gyorsan távoztak ugyanarra, amerre bejöttek, ugyanott másztak ki, ahol bemásztak az udvarra.

2./ 2009. május 29-én a nyomozási bíró előtti meghallgatáson a II.r. vádlott a jogaira és kötelezettségeire történt törvényes figyelmeztetést követően azt adta elő, hogy a nyomozás során tett vallomását fenntartja, beismeri a cselekmény elkövetését, azt is, hogy a testvérével együtt követték el.

3./ 2009. június 10-én hallgatták ki folytatólagosan a II.r. vádlottat, aki ekkor érdemi vallomást nem tett, azt nyilatkozta, hogy fenntartja az előző vallomását, nem kíván mást elmondani.

4./ Folytatólagos kihallgatására már védője jelenlétében 2009. szeptember 22-én került sor. Ekkor a II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy a terhére rótt cselekményeket, annak ellenére, hogy azok elkövetését korábban beismerte, nem követte el, visszavonta korábbi vallomását. Előadása szerint a bűncselekményeket egyedül testvére, ... I.r. vádlott követte el.

Azokat a részleteket, amiket a korábbi vallomásaiban elmondott, az I.r. vádlottól tudta meg a bűncselekmény elkövetésének másnapján. Ezt követően úgy nyilatkozott, hogy a szembesítéseknek a testvérével nincs akadálya, míg az igazságügyi orvosszakértői véleményt megértette és elfogadta, csakúgy, mint az ujjnyomatszakértői véleményt is, valamint a kárértékigazolást.

5./ 2009. október 7-én került sor vádlott-társával, ...val a szembesítésére a két védő jelenlétében. Ekkor a II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy az I.r. vádlott követte el a bűncselekményeket, a részleteket tőle tudta, majd úgy mondta el, mintha közösen hajtották volna végre, azonban szemébe mondta a testvérének, hogy ő nem volt vele. Az I.r. vádlott kérésének megfelelően beismerte a betörést, a lopást, a testi sértést, majd megijedt a következményektől és visszavonta a vallomását.

A szembesítést követően védője jelenlétében úgy nyilatkozott 2009. október 7-én tartott folytatólagos gyanúsítotti kihallgatásakor, hogy ... kérte meg arra, hogy az általa elmondott részletek ismeretében tegyen ő is beismerő vallomást. Ő semmiféle bűncselekményt nem követett el, azokat a testvére egyedül követte el. A II.r. vádlott előadása szerint a testvére „úgy gondolta, hogy ha mind a ketten beismerik a cselekmények elkövetését, akkor nem fogják őket bezárni, ezért kérte meg őt testvére, hogy tegyen ő is beismerő vallomást. Később megijedt az ügy komolyságától és visszavonta beismerését, a cselekményt csak a testvére, ... követte el egyedül, nem gondolta át a következményeket.

6./ A 2009. november 11-i folytatólagos tanúkihallgatásán - másik testvérének, ... tanú nyilatkozatának elébe tárását követően - II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy ...ban ... testvérének a lakásán valóban járt a történetek utáni napokban, azonban ...nak ő nem említette, hogy ...val bármit is elkövettek volna. Azt elképzelhetőnek tartotta, hogy az anyja esetleg mondott neki valamit erről, de ezt nem tudja. Ezen látogatás pontos napjára nem tudott visszaemlékezni, lehetséges, hogy ez a bűncselekmény elkövetésének másnapján történt. Megjegyezte, hogy az anyja ekkor már tudott a dologról, neki testvére ... említette először, amikor a húst átadta.

7./ A 2009. november 24-én a nyomozási bíró előtt tartott ülésen a második nyomozati vallomását tartotta fenn.

8./ 2009. december 29-én az előzőekben felvett vallomásait változtatás nélkül

fenntartotta, megerősítette, hogy nem követett el bűncselekményt sem ... , sem másnak a sérelmére, az ügyre vonatkozóan vallomást nem kívánt tenni. Az elért DNS-szakvéleményt, valamint orvosszakértői véleményt, a vegyész szakértői véleményt megismerte, azokat elfogadta, indítványt azokkal kapcsolatban nem terjesztett elő.

9./ A tárgyalási szakban 2010. április 21-én megtartott tárgyaláson nem érezte magát bűnösnek a II.r. vádlott, legutolsó és a szembesítésen tett vallomását tartotta fenn, nem kívánt vallomást tenni azzal, hogy nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében. ... kihallgatását követően ekkor úgy nyilatkozott, hogy nem bántotta a hölgyet, de ismeri őt. ... tanú kihallgatását követően előadta, hogy szerint azért mondta rá ..., mert összekeverült az élettársával ... és ezt a családja ellenezte, főleg ő, a II.r. vádlott, de nem igaz, nem kezdett ki ... élettársával. (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7-8., 16. és 25. oldal.)

A 2010. július 5-i tárgyalási napon (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13-14. oldal) a helyszíni kihallgatást is végző ... tanúkihallgatását követően a vele való szembesítésen a helyszíni kihallgatással kapcsolatban előadta, hogy a helyszíni kihallgatáskor nem saját magától mondta azt, amit a jegyzőkönyv tartalmaz. A hamis vád törvényi következményeire történt ismételt figyelmeztetést követően előadta, hogy a helyszíni kihallgatást végző rendőr közokirat-hamisítást követett el a sérelmére, ami a jegyzőkönyvben van, az nem úgy volt. Előadta, hogy az útvonal nem hamis, de nem úgy volt, mint ahogy a jegyzőkönyv szerint történt, ő azt sem tudta, hogy jött-e ki a sértett, vagy feküdt. Szerinte nem úgy van jegyzőkönyvezve, mint ahogy elmondta. Majd előadta a II.r. vádlott, hogy nem tudja mit mondott, attól félt, hogy rá gyanakodnak, azért ismerte be, ettől félt. Ő azt csinálta, amit a rendőrök mondtak, előadta, hogy előtte nem ismerte a rendőröket, szerint azért csinálnak így, hogy nagyobb rangot kapjanak. A rendőrrel történt szembesítés során előadta, hogy a helyszíni kihallgatáskor elmentek a házukhoz, onnan kellett menni a sértetthez, ott

kellett megkeresni a vasat, ahogy mondta a rendőr, ő elmutogatta. Valóban úgy volt a II.r. vádlott szerint, hogy nem tudta, hogy kijött vagy feküdt a sértett. Ilyet nem mondott konkrétan, a rendőrök mondták, mi hogy volt és ő elmutogatta. A szembesítés során ugyanakkor előadta a II.r. vádlott kérdésre, hogy azt nem mutatták a rendőrök, hogy hová mutasson, illetve védői kérdésre elmondta, hogy azért írta alá a helyszíni kihallgatás jegyzőkönyvét, mert nem tudta, miről van szó, nem valami nagyon okos ember. Azt tudta, hogy mi történt a sértettel, azt is tudta, hogy milyen ügyben gyanúsítják meg. Ekkor arra nem emlékezett, hogy a testvérével megbeszélték, hogy mit mondanak, a testvére mit mondjon. A helyszíni kihallgatáson ez motiválta, hogy mit mondott az öccse és mutogatott, félt, hogy rásózzák az egészet és kap is. Félelemtől csinálta ezt, ugyanakkor nem bántották a rendőrségen, de azt gondolta, hogy bántani fogják, nem voltak erre utaló jelek, de sosem lehet hinni senkinek a II.r. vádlott szerint.

---- . ----

A bíróság azért találta szükségesnek az I. és II.r. vádlottak nyomozati és tárgyalási vallomásainak ilyen részletes feltüntetését az írásbeli ítélet indokolásában, mivel a vádlottak már a nyomozás során megváltoztatták vallomásukat. (A nyomozás kezdeti szakaszában több alkalommal részletes, feltáró jellegű, önmagukra és társukra is terhelő vallomást tettek, a nyomozási bíró előtt is megismételve és megerősítve. Majd a II.r. vádlott 2009. szeptember 22-től már tagadta az általa korábban elismert bűncselekmények elkövetését és a 2009. október 7-i szembesítésüktől az I.r. vádlott a nyomozás során már azt a vallomást tette, megváltoztatva korábbi vallomásait, hogy a cselekményt a sértett sérelmére egyedül követte el.)

II./ A bizonyítékok egyenkénti és összességében való értékelése során a bíróság fokozott körültekintéssel vizsgálta az egyes vádlotti nyomozati és tárgyalási

vallomások részleteit, ezeket egybevetve a rendelkezésre álló bizonyítékokkal arról is döntenie kellett, hogy a vádlottak beismerő vallomását vagy megváltoztatott, illetve visszavont vallomását fogadja-e el tényállása megállapítása során. Ennek során nyilván vizsgálnia kellett a bíróságnak a vádlottak szavahihetőségét is.

A bíróság mindenekelőtt azt vonta értékelési körébe, hogy a vádlottak egyes gyanúsítási kihallgatásain készült jegyzőkönyvek azt tartalmazták-e, amit a vádlottak még gyanúsítottként elmondtak. Sem ... I.r., sem ... II.r. vádlott az eljárás egyetlen szakaszában sem hivatkozott arra, hogy a jegyzőkönyvbe ne az került volna, amit elmondtak, továbbá arra sem, hogy a kihallgató rendőrök megfenyegették vagy bántalmazták volna őket adott vallomásuk megtétele érdekében. Mindezeket túlmenően megállapítható az is, hogy a vádlottak a kihallgatási jegyzőkönyveiket aláírták, ezáltal levonható az a következtetés ebből is, hogy a gyanúsított ki hallgatási jegyzőkönyvek azt tartalmazzák, amit ők gyanúsítottként elmondtak. Az I.r. vádlottat több ízben védője jelenlétében hallgatták ki akkor, amikor önmagára és társára is terhelő vallomást tett, elismerve a bűncselekmény elkövetését. A II.r. vádlott tárgyalási szakban (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13-14. oldal), csak a helyszíni kihallgatással kapcsolatban fogalmazott meg panaszokat, nevezetesen azt, hogy a jegyzőkönyv nem úgy került megszővegezésre, mint amit ő elmondott, félelmében ismerte be a cselekmény elkövetését és tett vallomást. A helyszíni kihallgatáson azt csinálta, amit a rendőrök mondtak. Ugyanakkor a II.r. vádlott a tárgyaláson a kihallgatást végző ... rendőr tanú vallomását követően is előadta, hogy őt nem fenyegették meg, a helyszíni kihallgatáson az motiválta őt, hogy a testvére, ... I.r. vádlott mit mondott el neki, őt nem bántották a rendőrségen, ő csak azt gondolta, hogy bántani fogják, de erre utaló jelek sem voltak. Ekörben ... tanú vallomása alapján - figyelemmel ezen helyszíni kihallgatási jegyzőkönyv II.r. vádlott általi aláírására is - a bíróság azt állapította meg, hogy az került jegyzőkönyvezésre, amit a II.r. vádlott és ahogy elmondott. A II.r. vádlott útmutatása alapján készült a helyszíni

szemle jegyzőkönyve és a fényképfelvételek. ... tanú előadása szerint semmi oka nem lett volna mást írni, mint ami ott elhangzott. A tanú előadása szerint a helyszíni kihallgatást annak szabályai betartásával végezték, a II.r. vádlott által bemutatott útvonalat követték.

Mind az I.r., mind a II.r vádlott az előzetes letartóztatásuk elrendelésekor nyomozási bíró előtt is tett vallomást, ekkor is elismerték a bűncselekmény közös elkövetését, a nyomozási bíró előtt pedig nyilvánvalóan fel sem merül bármilyen kényszer, fenyegetés lehetősége.

Ezért a bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy a vádlottak nyomozati kihallgatási jegyzőkönyvei azt tartalmazzák, amit az adott gyanúsított ki hallgatás alkalmával az I. és II.r. vádlottak gyanúsítottként elmondtak, tartalmilag ezen vallomásukat kellett tehát értékelési körébe vonnia a bíróságnak.

A bíróságnak az egyes bizonyítékok értékelési körébe vonásával és az I. és II.r. vádlottak vallomásának tartalmának összevetése során a vádlottak szavahihetőségéről is döntenie kellett és ennek eredményeként azt állapította meg, hogy a tényállás megállapítása szempontjából az első, a bűncselekmény elkövetését elismerő vallomásaik fogadhatók el hiteles bizonyítéknak. Az I.r. vádlott többszöri vallomás megváltoztatása, illetőleg főként a II.r. vádlott teljes körű vallomás megváltoztatása a bíróság álláspontja szerint nem fogadható el, nem ezek a megváltoztatott vallomások tartalmazzák a valóságot.

Ekörben a bíróság az alábbiakra kíván rámutatni, azaz a tényállást az alábbi bizonyítékok alapján állapította meg:

1./ A bíróság jelentőséget tulajdonított az egyes gyanúsított vallomások keletkezésének időbeli sorrendjének. Megállapítható, hogy 2009. május 27-én a II.r.

vádltott részletes, feltáró jellegű és előrebozsátva, lényegi kérdések tekintetében a helyszíni szemle jegyzőkönyvében szereplő nyomokkal és a sértett előadásával egyező, beismerő vallomást tett. A II.r. vádltott a korábbi beismerő vallomásának visszavonásakor arra hivatkozott, hogy azért tudta a bűncselekmény egyes részleteit ilyen pontosan elmondani, mivel a cselekmény elkövetését közvetlenül követően a testvére, az I.r. vádltott ezeket a körülményeket neki elmondta és ő kérte meg arra, hogy ismerje el a cselekmény elkövetését akként, hogy ketten követték azt el, majd ezt követően az I.r. vádltott is beismerő vallomást fog tenni. Figyelemmel arra, hogy már a nyomozás során az I.r. vádltott akként változtatta meg vallomását, hogy egyedül követte el a terhére rótt bűncselekményeket, majd a sértett kihallgatását követően már ezt is tagadta (ugyanakkor a genetikus szakértői vélemény második kiegészítését követően az ügydöntő határozat és a perbeszédék megtartása előtt ismét elismerte, hogy egyedül követte el a bűncselekményeket), a bíróság álláspontja szerint amennyiben az I.r. vádltott sem vett részt a bűncselekmény elkövetésében, akkor logikailag nem magyarázható meg a II.r. vádltott vallomás megváltoztatásának azon indoka, miszerint hogyan mesélhette el az I.r. vádltott neki részletesen a bűncselekmény történetiségét, ha abban az I.r. vádltott sem vett részt. Arra ehelyütt is utalni kíván a bíróság, hogy az I.r. vádltott végül is elismerte, hogy a bűncselekmény elkövetésében részt vett, így nyilvánvalóan tudhatott és tudott is a bűncselekmény elkövetési körülményeiről, így azokat akár elméletileg el is mesélhette a II.r. vádltottnak. Azonban annak racionális oka nincs, hogy valaki, mint a II.r. vádltott - aki nem először áll büntetőeljárás hatálya alatt, hiszen a vádbeli cselekmény idején felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartama alatt is állt, - miért ismerne el két jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt, ha azt nem követte el és ő maga sem hivatkozik olyan körülményre (nyomozó hatóság részéről kényszerre, fenyegetésre), ami indokolhatná azt, hogy terhelti vallomásában önmagára terhelően valótlant mondjon.

2./ A helyszíni kihallgatáson is részletesen elmondta és elmutogatta a II.r. vádltott,

hogyan történt a részükről, ekörben ... vallomása alapján az állapítható meg, hogy ... II.r. vádlott (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal utolsó bekezdés) a helyszíni kihallgatásán az azt foganatosító rendőr szerint életszerűen, önállóan beszélt, nem kellett őt kérdezetni sem, nem gondolkodott hosszasan, nem került önellentmondásba saját magával. a több mint 8 éve rendőrként dolgozó ... előadása szerint nem merült fel semmilyen kétely avonatkozásban, hogy ne lenne igaz az, amit ő elmondott. Ügyészi kérdésre a tanú azt is előadta (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal első bekezdés), hogy a helyszíni kihallgatás alkalmával úgy viselkedett a II.r. vádlott, mintha ismerné a helyszínt. Tekintettel arra, hogy a helyszíni kihallgatás jegyzőkönyvét is aláírta a II.r. vádlott, a bizonyítékként értékelési körbe vont helyszíni kihallgatási jegyzőkönyv fényképmelléklete alapján sem vonható le ... tanú vallomásával ellentétes következtetés. Megállapította a bíróság, hogy a helyszíni kihallgatás szabályait betartották, a jegyzőkönyv azt tartalmazza, amit a II.r. vádlott elmondott, a fényképfelvételeken pedig azt rögzítették, amit a II.r. vádlott megmutatott.

... tanú azt is előadta a helyszíni kihallgatással kapcsolatban, hogy a helyszíni szemlén nem volt jelen, nem is olvasta el a jegyzőkönyvet, amit leírtak, az a II.r. vádlott útmutatása volt, utána mentek, amit ő mutatott. Semmi oka nem lett volna mást írni. Nem volt fenyegetés sem, hogy be kell ismerni. (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 13. oldal 6. bekezdés)

3./ Az I. és II.r. vádlott nyomozati beismerő vallomásait a bíróság tartalmi szempontból is értékelési körébe vonta és ennek kapcsán megállapította, hogy a vádlottak beismerő vallomásai a legfontosabb körülmények vonatkozásában egymással és a sértett előadásával is megegyeznek, mind a bűncselekmény helyszínén elkövetőként való jelenlét, mind a sértett bántalmazása, mind az ingatlanba való konkrét behatolás és annak módja, az egyes részecselekmények elkövetési sorrendje, a sértett célzatos bántalmazása és az elvett és elvitt dolgok vonatkozásában. Azok a - nem lényegi - ellenmondások, amelyek az egyes vádlotti vallomások között

felmerültek, a bíróság álláspontja szerint az egyes eljárási cselekményen törvényszerűen fellépő stresszhelyzettel, illetőleg a cselekmény elkövetésekor nyilvánvalóan fennálló stresszhelyzettel és az emberi emlékezet sajátosságaival indokoltan elfogadhatók (ingatlanba behatolás módja, a hús előkészítése, elvétele vonatkozásában).

Összességében tekintve, a nyomozati első szakaszban tett beismerő vallomásait a vádlottaknak, megállapítható, hogy semmi nem utal arra azok részletessége és tartalma alapján, hogy akár az I., akár a II.r. vádlott ne a személyesen átélteket adta volna elő terhelti vallomásában.

Egyezően adták elő a vádlottak már a nyomozás során azt, hogy az I.r. vádlott ötlete volt a pénzszerzés érdekében az idős sértett házába történő bemenetel, azt is, hogy ennek során az ingatlanban a villanyóra automatáját az I.r. vádlott kapcsolta le, ezt követően a magukkal vitt kesztyűket kezükre felhúzták. Egyező volt a vallomás avonatkozásban is, hogy a magukkal vitt pajszerrel az I.r. vádlott feszítette ki a dupla bejáratú ajtót, az ingatlanba is együttesen hatoltak be, ott első mozzanatként az I.r. vádlott volt az, aki a telefonvezetéket kihúzta. (Kétségtelen tény az, hogy első érdemi vallomásában a nyomozási bíró előtt 2009. május 29-én a jegyzőkönyv szerint az I.r. vádlott úgy nyilatkozik, hogy „ő vágta el a vezetékeket”, a bíróság álláspontja szerint ez nyilvánvalóan a villanyórára vonatkozhat, hiszen a nyomozási bíró előtt tett vallomásának az események történetiségére történő figyelemmel, ezt követte az ajtó kinyitása az I.r. vádlott ekkori előadása szerint, azaz ez nyilvánvalóan nem a telefonvezetésekre vonatkozik.)

Egyező vallomást tett avonatkozásban is a két vádlott gyanúsítottként, hogy a sértett házában először kutatni kezdtek, többek között a sértett által használt szobában is. Majd miután a sértett felébredt, utána előbb a II.r. vádlott lökte el a sértettet, majd az

I.r. vádlott bántalmazta őt. Egyező vallomást tettek avonatkozásban is, hogy a sértett bántalmazását az is motiválta, hogy a sértett, aki sikított, segítséget ne tudjon hívni. A bántalmazás módja vonatkozásában is egymásra terhelő vallomást tettek, előadásuk szerint mindketten bántalmazták a sértettet és avonatkozásban sem tért el a vallomásuk, azaz egymás vallomását megerősítették atekintetben, hogy a sértett bántalmazását követően vették el és vitték magukkal a fagyasztott húst, amelynek mennyiségét és értékét sem vitatták. (A vádlottak által a bántalmazást követően ténylegesen elvett és elvitt dolog, azaz a hús értékét a bíróság a senki által nem vitatott értékigazolás alapján állapította meg tényállásában.)

4./ Az I.r. vádlott védője - részben ellentétesen az I.r. vádlott vallomásaival is-, hivatkozott az I.r. vádlott védelmében arra, hogy az I.r. vádlott a helyszínen nem járt, mivel kérdésre védenccé úgy nyilatkozott, hogy a hűtő vagy fekete vagy fehér volt, de nem az általa magához vett lámpa világított, hanem a hűtő, miután azt kinyitotta. (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 7. bekezdés.) A bíróság a tárgyaláson (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal, 9-10. bekezdése) elétárta az I.r. vádlottnak a helyszíni szemle során készült fényképeket a fagyasztóládáról.

Elétarást követően az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy talán ez volt az a hűtőszekrény, amiből a húst elvették, majd kijelentette, hogy ha nem oldalra nyílik, akkor az volt. Megállapítható a fényképfelvétel alapján (nyomozati iratok 151. oldal. 74-79. kép), hogy a fagyasztóláda fölfelé és nem oldalra nyílik, mindezek alapján ebből is arra vonhatott le következtetést a bíróság, hogy az I.r. vádlott evonatkozásban is a valóságnak megfelelően számolt be arról a hűtőszekrényről, amelyből a húst korábbi vallomásának megfelelően eltulajdonították.

Hivatkozott az I.r. vádlott védője arra is, hogy a villanyóraszekrényt sem helyesen írja le tárgyalási vallomásában kérdésre védenccé. A villanyóraszekrény a védő álláspontja szerint véleményezhetően a falba van süllyesztve, míg az I.r. vádlott

szerint talán 10 cm-re áll ki a falból.

A bizonyítékként értékelési körbe vont és elfogadott helyszíni szemle fényképmellékletei alapján megállapítható, hogy a nyomozati iratok 129. oldal 14-15-16. számú képe, valamint a külön mellékletben 2010. április 20-án megküldött, a főkapitányság által fogatosított szemle során készített 40-45. számú fényképfelvételek megtekintése alapján nyilvánvaló az, hogy a villanyóra- szekrény ugyan valóban a falba van süllyesztve rendeltetésszerűen, azonban annak kerete és ajtaja kiáll a falból, így az I.r. vádlott - védőjének kérdésére tett - előadása ekörben legfeljebb ezen falból való kiállásnak a 10 cm-es mérete alapján kérdőjelezhető meg, de tényként az állapítható meg, hogy a villanyóraszekrény ajtaja közel sincs egy síkban az épület falával.

Evonatkozásban is az állapítható meg tehát, hogy az I.r. vádlott ezen előadása is a helyszínen való személyes jelenlétét támasztja alá.

5./ A vád tárgyává tett cselekmény elbírálása szempontjából döntő jelentősége ugyan nem volt, de mégis a vádlottak vallomásában önmagukkal és társukkal is ellentétes előadásként kellett értékelési körébe vonnia a bíróságnak azt és a tényállásban megállapítania - mivel azt az ügyész a vádirati tényállásban szerepeltette -, hogy a vádlottak mely irányból hatoltak be ... sértett ingatlanára. Ennek körében az I.r. vádlott 2009. június 10-én azt a vallomást tette, hogy a főúton való nagykapu mellett lévő kerítésen másztak át a bal oldalon, majd a 2010. április 21-i tárgyalási vallomásában (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8-9. oldal) már azt a vallomást tette, hogy nem az utca felől ment be (ekkori álláspontja szerint már egyedül követte el a bűncselekményt), hanem hátul, de elől jött ki.

A II.r. vádlott a 2009. május 27-i első beismerő vallomásában úgy nyilatkozott, hogy a kertek felől közelítették meg a sértett házát, a kert kerítésén másztak át az udvarra, majd a helyszíni kihallgatásán már akként, hogy - ellentétesen korábbi vallomásával -

utca felől mentek be és ott is jöttek ki és ezt is rögzítették fényképfelvételeken. Mivel a II.r. vádlott a tárgyalási szakban nem tett vallomást és kérdésekre sem volt hajlandó válaszolni, a bíróságnak mérlegelni kellett, hogy bár közvetlenül a történeti tényálláshoz nem kapcsolódik a sértett ingatlanára való bemenetel, hogyan hatoltak be a sértett ingatlanára (az ingatlanból való eljövétel vonatkozásában semmilyen ellentmondás nem volt a vádlottak között). Ekörben a bíróság mérlegeléssel azt állapította meg, hogy a vádlottak nem a kertek felől, hanem az I.r. vádlott tárgyalási vallomását, illetőleg a II.r. vádlott helyszíni kihallgatáson tett vallomását elfogadva, elől, az utca felől mentek be, abból az irányból, amerre a bűncselekmény elkövetése után a sértett ingatlanát elhagyták. Ekörben a bíróság figyelemmel volt arra, hogy a főkapitányság által foganatosított szemlejegyzőkönyv, illetőleg a Pásztói Rendőrkapitányság által foganatosított szemlejegyzőkönyv sem utal arra, hogy bármilyen nyomot rögzítettek volna az ingatlannak a nem főutca felőli megközelítése vonatkozásában.

A főkapitányság által foganatosított folytatólagos helyszíni szemlejegyzőkönyvének 36-37-38-39. számú fényképfelvele alapján megállapítható, hogy bár a szöveges rész csak azt tartalmazza, hogy a már jegyzőkönyvben feltüntetett nyomokon kívül más nyomok rögzítésére nem került sor („az ügyel kapcsolatban további releváns nyom nem volt látható”), megállapítható, hogy amennyiben a kertek felől történt volna a megközelítés, figyelemmel a talaj sajátosságaira (füves-földes), nyilvánvalóan nyoma lett volna ennek.

Ekörben a bíróság figyelemmel volt a II.r. vádlott helyszíni kihallgatása során történt azon előadására is (nyom. iratok 731. oldal 7. sor.), hogy „egészen a ház hátuljáig mentünk a bejárat kaputól”. Ha a kertek felől közelítik meg az ingatlant, nyilvánvalóan ezen vádlotti előadásra sor nem kerülhetett volna, mivel a kertek felől lényegesen közelebb van a sértett bejárat ajtaja: a Kossuth utca felől nézve az udvar belső részén, mintegy 20 méter megtétele után helyezkedik el az a folyosó, amelyről

a ház bejárati ajtaja nyílik. Így a bíróság annyiban pontosította a tényállást, hogy a utca felőli kerítésen keresztül jutottak be a sértett ingatlanára a vádlottak, nem a kert felől.

6./ A sértett bántalmazását lényegileg egyezően adták elő a vádlottak a nyomozás során, azt is, hogy a sértett bántalmazása hogyan kezdődött, nevezetesen, hogy a sértett kijött az előszobába (ez is megegyezik a sértett előadásával), majd a II.r. vádlott volt az, aki őt ellökte, melytől a földre esett és őt az I.r. vádlott bántalmazta. A helyszíni kihallgatáson a II.r. vádlott ekörben előadta azt is, hogy miután a lökésétől hanyatt esett a sértett az ajtó előtt, ... I.r. vádlott ekkor kezdte el őt bántalmazni, több ütést mért a fejére és az arcára is, mire a sértett sikoltozni kezdett, ekkor a II.r. vádlott tenyérrel befogta a száját, eközben pedig az I.r. vádlott a sértettet rugdosta.

7./ Mindkét vádlott előadta, hogy kutattak a sértett lakásában, ezt megerősíti a helyszíni szemle jegyzőkönyve, illetőleg annak fényképmelléklete is, valamint a sértett és ... tanú vallomása is.

8./ A sértett házába való behatolás eszköze vonatkozásában a II.r. vádlott a helyszíni kihallgatásán átadta azt a pajszer, amelyet akkori előadása szerint a sértett ajtajának felfeszítésére használtak. A helyszíni szemle jegyzőkönyve ennek tényét megerősítette, mégpedig fényképezésre kerültek a feszítési nyomok, valóban abban a magasságban, amelyről az I. és a II.r. vádlott is beszámolt. (A zár magasságában végezték a feszítést.) Az ügyész evonatkozásban nyomszakértői véleményt nem csatolt, a pajszer szakértői vizsgálatára a feszítési nyomok létrehozhatóságára vonatkozásában ezen eszközzel nem került sor. A bíróság, megtekintve a fényképfelvételeket és értékelési körébe vonva a helyszíni kihallgatási jegyzőkönyvében megállapított pajszer paramétereit (33,5 cm hosszú, 1,5 cm átmérőjű, mindkét vége laposított, nyomozati iratok 743-745. oldal, 12-14. számú képek), melyek alapján a pajszer lapos vége mintegy 2,5 cm széles, megállapítható (a

nyomozati iratok 131. oldal 22. számú, a 133. oldal 24-25-26-27-28-29. számú, valamint a 137. oldal 36-37-38-39. számú fényképei alapján is), hogy ezen pajszer alkalmas a feszítési nyomok létrehozására, nyilvánvaló szemrevételezéssel.

A sértett következetes előadása szerint a dupla bejárati ajtajának mindkét ajtaja kulcsra nem, azonban a külső ajtó riglivel, a belső ajtó pedig fordítózárral be volt zárva, ezért nyilvánvalóan a behatolás feszítés nélkül kivitelezhető nem volt, ekörben pedig mindkét vádlott gyanúsítottai vallomásában egyező vallomást tett, hogy az I.r. vádlott eszközzel, a II.r. vádlott kézzel feszítette az ajtót, ahogy azt a bíróság tényállásban megállapította, a vádirathoz képest kiegészítéssel.

9./ ... I.r. vádlott 2009. szeptember 18-án előadta azt védője jelenlétében, hogy a bűncselekmény elkövetésekor használt egyik kesztyűje ottmaradt az elkövetést követően a sértett házában. Ezen vallomásrész megtételének abból a szempontból is jelentősége van, hogy a nyomozóhatósághoz később, csak 2009. december 23-án érkezett meg a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítás-orvostani Intézet részéről eljáró dr. Lászik András igazságügyi szakértői véleménye (DNS vizsgálat alapján). Eszerint az ötujjas szövetkesztyű belsejéből két különböző személytől származtatható DNS tulajdonságokat tudtak kimutatni, mely vizsgált lokuszon mind a két vádlott genotípusa megegyezik, azaz a kesztyű belsejében található biológiai anyagmaradványok a vádlottaktól származhatnak.

A később részletesen értékelendő igazságügyi genetikus szakértői szakvéleménynek abból a szempontból is jelentősége volt, hogy elfogadhatók-e az I.r. vádlott vallomásának azon megváltoztatásai, melyek szerint egyedül követte el a bűncselekményt, illetve ő sem volt jelen a bűncselekmény elkövetésénél. A részletes igazságügyi genetikus szakértői vélemény a helyszíni szemle során lefoglalt szövetkesztyű vonatkozásában kategorikus véleményként azt állapította meg, hogy a szövetkesztyű belsejéből rögzített biológiai anyag kétséget kizáróan ... I.r. vádlottól

származik. Valós tehát az I.r. vádlott azon, 2009. szeptember 18-i előadása, hogy ezt a kesztyűt ő hagyta hátra a bűncselekmény elkövetésének helyszínén. Erre tekintettel pedig az a további következtetés vonható le, hogy ha ezen első beismerő vallomása az I.r. vádlottnak ugyancsak a valóságot tartalmazza, mi oka lett volna a nála korábban beismerő vallomást tevő II.r. vádlottra terhelő vallomást tennie az I.r. vádlottnak, ha a II.r. vádlott nem lett volna jelen a bűncselekmény elkövetésénél.

Összességében tehát a vádlotti beismerő vallomások részleteit értékelési körbe vonva, az egyes vádlotti vallomásokat összevetve az állapítható meg, hogy azok a ... sértett sérelmére a vádiratban írt cselekmények fő pontjai vonatkozásában egymással megegyeznek:

Az egyes történések időbeli sorrendjét illetően és egyéb momentumok, így a sértett bántalmazása helyének (előszoba), a sértettől jogtalanul eltulajdonított dolgok feltalálási helye (spájzban lévő fagyasztószelekrény), valamint a sértett közös bántalmazása vonatkozásában is. Ezen vallomások egyezően tartalmazzák azt is, hogy a bűncselekmény ötlete az I.r. vádlottól származik, milyen eszközöket (pajszér, kesztyűk) vittek magukkal, mindkettőjük vallomása szerint az I.r. vádlott volt az, aki áramtalanította az ingatlant, majd ezt követően vették fel a kesztyűket és feszítették ki közösen (eszközzel az I.r. vádlott) a dupla bejárati ajtót, majd húzta ki a telefonvezetéket a falból az I.r. vádlott és kezdtek hozzá a kutatáshoz a házban, majd abból együttesen távoztak el az eltulajdonított hússal.

Mindezek alapján tehát az állapítható meg, a sértett vallomására is figyelemmel, hogy mindkét vádlott olyan részletességgel számolt be a vádiratban leírt cselekmény elkövetéséről, amely egyértelműen arra utal, hogy mindketten személyesen jelen voltak a cselekmény elkövetésénél.

A vádlottak, illetve a sértett is egyezően azt adták elő, hogy a vádlottak korábban soha

nem jártak a sértett házában. Ha nem jártak, akkor pedig csak onnan lehetett a beismerő vallomásaikból levonható helyismeretük, ha valóban jártak a bűncselekmények elkövetésekor a sértett házában.

Figyelemmel arra, hogy mindkét vádlott igen részletes, több oldalas vallomásokban ismerte el egymást terhelve is a bűncselekmények elkövetését, a II.r. vádlott pusztán az I.r. vádlott elmondása alapján nem tudta volna a később visszavont beismerő vallomását ilyen formában megtenni, ha nem lett volna jelen a helyszínen. A fentiekre és mindkét vádlott vallomás megváltoztatásának indokaira figyelemmel a bíróság a tényállás megállapítása során a vádlottak önmagukra és társukra is terhelő beismerő vallomásukat fogadta el hitelesnek. Az I.r. vádlott a beismerő vallomás visszavonásának, megváltoztatásának indokát is többféleképpen adta elő.

Előbb azt adta elő, hogy ő kérte meg, hogy a II.r. vádlott is ismerje be a bűncselekmények közös elkövetését, majd a tárgyaláson azt, hogy a testvérének azt mondták, hogy hazaengedik, ha bevallja, hogy ő volt. Ez utóbbira maga a II.r. vádlott sem hivatkozott az eljárás egyetlen szakaszában sem. Erre tekintettel ezen, a racionalitást teljes mértékben nélkülöző, önellentmondó indokok nem teszik megalapozottá a beismerő vallomások megváltoztatását, visszavonását.

Ugyanakkor a bíróság nem pusztán a vádlottak nyomozás első szakaszaiban megtett részletes, feltáró jellegű, lényegileg egyező, egymást kiegészítő beismerő vallomása alapján állapította meg azt, hogy a vád tárgyává tett cselekményeket a vádlottak követték el.

A tényállás megállapítása szempontjából a bíróság az alábbi bizonyítékokat is értékelési körébe vonta:

1./ ... sértett a Pásztói Rendőrkapitányság rendőri jelentése (... , nyomozati iratok

91. oldal) szerint azt adta elő, hogy kb. 01 óra 30 perckor zajokat hallott alvás közben a bejárati ajtó felől, majd amikor kilépett a szobából, a lámpát nem tudta felkapcsolni és kis fényre lett figyelmes, és megítélése szerint több személy azonnal elkezdte ütni, rúgni, szorítani, fojtogatni és mondták neki, hogy adja át a pénzét. Mivel mondta, hogy nincs mit átadnia, mert a takarékbán van a pénze, folytatták a bántalmazását. Miután összeszedte magát, felkelt a földről, próbált telefonálni, de nem tudott, majd átment szólni egyik szomszédjának, ...nak.

Mikor visszament a házba és szétnézett, látta, hogy a bejárati ajtót befeszítették és hogy az elkövetők elvittek a hűtőládából 5 kg húst, kb. 5000 Ft értékben. Elmondta még, hogy az elkövetők arcát nem látta, mivel sötét volt a házban és rávilágítottak, valamint olyan gyorsan történtek az események, hogy azt sem tudta megfigyelni, hogy hányan vannak az elkövetők.

Tanúként 2009. május 22-én 10 óra 15-től 10 óra 45-ig tett vallomást (nyomozati iratok 349-353. oldal, másolat 355-359. oldal). Vallomásnak lényege szerint 22 óra körül feküdt le aludni, az ajtót bezárta, a külsőt riglivel, a belsőt fordítózárral, de egyiket sem kulccsal. Aludt, majd kb. 1 óra 30-kor zajt hallott, felkelt, kiment az előszobába és kérdezte, hogy ki az, erre választ nem kapott, valaki elkapta a torkát szemből és fojtogatni kezdte és kérdezte, hogy hol a pénz, mire ő azt mondta, hogy a takarékbán. Eszméletvesztése volt, de arra még emlékszik, hogy rúgások érték a hátát leginkább. Ahogy magához tért, látta, hogy el van vágva a telefonkábel, villany nem volt, mert le volt kapcsolva a villanyóra. A szomszédba ment, aki értesítette a rendőrséget. Kérdésekre a tanú előadta, hogy motoszválásra, mozgolódásra illetőleg csak egy férfi hangjára emlékszik, aki kérdezte, hogy hol a pénz. A hang nem volt ismerős, de a hang a tanú szerint középkorú férfi hangja volt és csak ezt a hangot hallotta, többféle mozgást pedig nem hallott.

Csak azt a kérdést intézték hozzá, hogy hol a pénz, mást nem mondtak neki, nem is fenyegette őt senki, rögtön fojtogatni kezdte. A támadójából semmit nem látott, az őt

erősen markolta. Szét volt túrva minden a lakásban, ágynemű a földön, a fiókok kihúzva. Eltűntek a személyes iratai, valamint 5 kg baromfihús a fagyasztóból. Bántalmazással kapcsolatban előadta, hogy arra nem emlékszik, hogy hányszor ütötték-vágták, a támadója csak fojtogatta és a hátát rugdosta. Arra, hogy hogyan jutott át a szomszédba, mi módon beszélt az elkövető, beszéde milyen volt, visszaemlékezni nem tudott.

Folytatólagosan 2009. október 28-án 09 óra 48 perctől 10 óra 35 percig hallgatták ki a sértettet (nyomozati iratok 361-365. oldal).

A tanú korábbi vallomását fenntartotta, azt kiegészítette, a kárérték igazoláson feltüntetett értéket az eltulajdonított hús vonatkozásában elfogadta. A tanú előadta, hogy már a rendőrségi eljárás ideje alatt tudta meg, hogy a támadója ... és ... volt, akiket ő személyesen nem is ismer, velük soha nem beszélt, nála soha nem jártak, egyszerűen nem ismeri a vádlottakat. Előadta, hogy miután motoszkálásra, mozgolódásra ébredt az ágyában, melyet az előszoba felől hallott, és fényt is látott villanni, felkelt, az előszoba ajtaja be volt csukva, azt kinyitotta, majd az előszobába kilépve kérdezte, hogy ki az és mit akar, ekkor nem látott senkit, alakot nem tudott kivenni a sötétben.

Ebben a pillanatban érte a támadás, amikor is nekiugrott az elkövető, aki elkapta a nyakát, majd ezután a földre került. Ekkor már nem tudott arra pontos választ adni, hogy szemből jött-e a támadás. Több ütés és rúgás is volt, hiszen a teste tele volt sérülésekkel, de ezekre az ütésekre és rúgásokra nem emlékszik, csak a sérülései mutatták, hogy mi történt vele. A bántalmazás módjára nem emlékezett, mert miután földre került, elveszítette az eszméletét, azt sem tudta megítélni, hogy meddig lehetett eszméletlen állapotban. A sértett előadása szerint az elkövető, ahogy nekiugrott, csak annyit mondott, hogy hol a pénz, amire ő csak annyit tudott kinyögni, hogy takarékbán, majd ezután ájult el, de hogy a fojtogatás következtében, vagy ütestől, azt nem tudta. Előadta, hogy a betörés napján kellett volna megkapni a nyugdíját, amiről

az elkövető tudhatott, mert hiszen határozottan kérdezte, hogy hol a pénz, nem azt kérdezte, hogy hol tartja azt, mást az elkövető nem mondott és neki sem volt lehetősége mást mondani.

A sértett ekkori előadása szerint a hangja alapján férfi volt az elkövető, akinek csak a fejét látta, a sötét miatt az arcukat nem is látta, csak annyit figyelt meg, hogy valami sapkaféle volt a fején, amelynek a szegélye szélesebb volt.

Nem kalap volt, hanem sötét, talán fekete sapka volt, aminek szembetűnően széles volt a szegélye. A támadója egy kicsikét magasabb volt nála. A sértett szerint a testmagassága 160 cm körüli, az elkövető nem sokkal volt magasabb.

A sértett előadta azt is, hogy az előszobában középén érte a támadás, de az elkövető elhelyezkedését nem látta, akkor észlelte őt, amikor közvetlenül megtámadta.

Előadta a sértett azt is, hogy a támadóját nem ismerné meg, sem újra látásra, sem a hangja alapján, a hang alapján még az életkort sem tudja meghatározni, csak azt tudja, hogy férfi volt. Előadta, hogy nem volt módja védekezni, olyan hirtelen jött a támadás, ahogy a nyakát elkapták, másra nem is emlékszik. Megjegyezte a sértett, hogy a rendőrök jelenlétében kint a folyosón, az ott tárolt hűtőszekrényen találtak egy idegen elemlámpát, és az előszobában egy világos, véres szövetkesztyűt, amit a háztartásban szoktak házimunkához használni. A sértett szerint ezek a tárgyak nem az ő tulajdonát képezik, azokat csak az elkövető hozhatta magával. Nem észlelte a sértett, hogy esetleg más is lett volna ott az elkövetőn kívül, azonban ezt nem is tudta kizárni, de csak azt tudta elmondani, hogy mást ott nem észlelt.

Előadta azt is a sértett, hogy amikor magához tért a szobájának ajtajában, az előszobában, ahol megtámadták, keresett egy elemlámpát és a lámpa fényében látta, hogy a lakása fel van forgatva, fiókokat és a szekrényeket kinyitogatták, kiforgatták a konyhában és az előszobában, az ágyneműi is szét voltak dobálva abban a szobában,

ahol aludt.

Előadta még a tanú azt is, hogy a személyes iratai sértetlenül előkerültek, a konyhában volt több más papír közé keveredve.

A 2010. április 21-én megtartott nyilvános tárgyaláson (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11-16. oldal) a tanú lényegében nyomozati vallomásával egyező vallomást tett azzal, hogy kevésbé emlékszik. Nyomozati vallomásának felolvasását követően a tanú a nyomozati vallomásait lényegileg fenntartotta. megerősítette, hogy ő kérdezte meg először, hogy ki az és mit akar, erre azt kérdezték, hogy hol a pénz, utána pedig semmire nem emlékszik már, mivel elkapta a nyakát az elkövető. A sértett tárgyalási előadása szerint is teljesen sötét volt, egy fejet és sapkát látott, bár nem emlékszik pontosan, de mintha sapka lett volna rajta, valami volt az elkövető fején. Tárgyalási szakban már azt sem tudta, hogy azonnal megragadta-e támadója a nyakát. A testmagasságával kapcsolatban előadta, hogy talán 162 cm magas, de nem tudja pontosan.

Előadta a sértett ekkor is, hogy fojtogatták őt, nagyon fájt a nyaka, már arra sem emlékezett, hogy miután ...lal visszatértek a lakására, akkor ő kapcsolta-e vissza a villanyóra kapcsolót. Megerősítette, hogy csak hús tűnt el, azt is talán a fia fedezte fel, ő nem nyúlt semmihez, úgy találták a házát a rendőrök, ahogy az elkövetők otthagyták. Előadta azt is, hogy hálóingben volt, amikor őt megtámadták, az véres volt, azt visszakapta a rendőrségtől, de az ki van mosva, rendbe van téve. Tárgyalási kihallgatásán is megerősítette, hogy a vádlottakat nem ismeri, napokkal a támadását megelőzően palántáért volt nála a vádlottak édesanyja, azzal volt két gyerek, de nem tudja, hogy a vádlottak voltak-e. Haragos viszonyban sem az anyjukkal, sem az apjukkal nincs. A gyerekeket soha nem engedte be egyedül, csak az anyjukkal voltak nála. A szobája is fel volt forgatva, ahol aludt, de nem arra ébredt, hanem az előszobában való zörgésre. Előadta azt is, hogy a kórházban hallgatta meg őt a rendőr,

ott csináltak fényképeket róla, és a nyugdíját azóta számlájára kapja, de akkor még a postás hozta ki, másik nap kapta meg, 22-én, de a szomszéd aznap kapta meg.

Kérdésre előadta a sértett azt is, hogy a bejáratí ajtó egyik szárnyára tőle nem kerülhetett és a fiától sem cipőnyom, nem mentek úgy egyszer sem a házba, hogy ott lenne a lábnyoma, hozzá csak a fia szokott jönni. A kertjében járhatott más, aki jött palántáért. Jártak mások is ott, kaszálni is jött valaki. A nyugdíját pedig a kapuban szokta átvenni.

Beszámolt a tanú arról is, hogy törése ugyan nem volt, de lelkileg tönkrement, fizikailag sem gyógyult még meg a tárgyalásig és nagyon megviselte őt a sérelmére elkövetett cselekmény. A nyomozati vallomásának felolvasása után a sértett felismerte és fenntartotta vallomásait azzal, hogy nem emlékszik már, hogy a lakásán is meghallgatta-e a rendőr vagy sem. Kérdésre a sértett előadta, hogy nem tudja, hogy mit értett azon, hogy középkorú férfihang, és az sem biztos, hogy a támadója alacsonyabb volt mint ő, de nem tudja. Megerősítette a tanú azt is, hogy a kesztyűt és az idegen elemlámpát is látta, és a kesztyű is biztos, hogy nem az övé.

A bíróság a nyomozati iratok 135. oldaláról a sértett elé tárta a 34-35. számú fényképeket, és elétárás után a sértett úgy nyilatkozott, hogy azt az elemlámpát, ami nem az övé volt, elvitték a rendőrök, és a kiskalapácsot ott szokta bent tartani, tudja, hogy a padlásfeljáróban szokta tartani, és a padlásfeljáró is belül van.

A nyomozati iratok 131. oldalának 20. számú képét is a bíróság a sértett elé tárta, melyre a sértett úgy nyilatkozott, hogy ez az elemlámpa nem az övé. Előadta a sértett ügyészi kérdésre, hogy a fényből nem sokat látott, ki tudott menni, tudta, hogy hol az ajtó, és a személy, aki megszólalt, az előszobában állt, tőle 1-1,5 méterre volt és alkoholszagot sem érzett. A tárgyaláson sem tudta megmondani a sértett, hogy hányan voltak az elkövetők, egy hangra emlékezett, amikor követelték a pénzt, közvetlenül az

ajtónál volt, ment kifelé, és a dupla ajtó az egyetlen bejárat a házba, az utcai kapu pedig kulcsra van zárva. Kérdésre ugyancsak előadta, hogy amikor kiment a folyosóra a szobából, a fényt eloltották és nem látott tovább. Megerősítette azt is, hogy csak húst vittek el tőle, és hűtőszekrénye és fagyasztóládája is van, sima hűtőből nem tűnt el semmije.

A bíróság ... község térképét a nyomozati iratok 119. oldaláról a sértett elé tárta, amelyen a sértett bejelölte az ő és a vádlottak házának körülbelüli helyét. Kérdésre előadta a sértett azt is, hogy a kapun van postaláda, a kert vége elég messze van, drótkerítés van és ott is van nagykapu, az utca felől hozzá nehéz kijárni és felettük van egy másik utca, az talán ... utca, de nem tudja pontosan, mert van az a másik utca, ami ... felé van, a ... úton lehet bejönni az ő portájára és ő innen jár a ... úton.

Védői kérdésre előadta a sértett azt is a tárgyaláson, hogy nem tudja biztosan, hogy milyen a középkorú hang és nem biztos, hogy jól mondott, mikor ezt mondta a nyomozás során. Kérdésre ugyancsak előadta a sértett, hogy a telefon ki volt húzva, de először azt hitte, hogy el volt vágva, de megnézte és nem volt elvágva, a villanyóra le volt kapcsolva, három kapcsoló volt, de csak egyet kellett visszakapcsolnia. Ismételt védői kérdésre előadta, hogy az elkövető arcára sem emlékszik, meg hogy milyen magas volt, azt sem tudja már. Attól kezdve, hogy felébredt és elvesztette az eszméletét, nem tud semmi ilyenről, hogy ketten lettek volna, ő azt az egyet látta. Amikor elkövetőkről beszélt a folytatólagos kihallgatásán, akkor csak azt mondta, hogy ketten voltak a támadói, mert akkor már tudta a későbbi kihallgatásán, hogy ketten támadták meg.

... sértett vallomását a bíróság elfogadta a tényállás megállapítása során, a sérelmére elkövetett és vád tárgyává tett cselekményekkel kapcsolatban. Ugyanakkor a sértett vallomása nem értékelhető terhelő bizonyítékként konkrétan a vádlottak személye

vonatkozásában,

ugyanis a sérelmére bűncselekményt elkövető személyéről vagy személyekről, azok számáról nyilatkozni nem tudott. Vallomása alátámasztja azt, hogy az elkövetők a villanyórát lekapcsolták (az automatát ... jelenlétében kapcsolta vissza), azt, hogy a telefon zsinórját kihúzták, azt, hogy kutatás nyomait észlelte a házában, vagyis, hogy az elkövetők a házában értékek után kutattak. A sértett vallomása alapján az is megállapítható volt, hogy az ő bántalmazására nem az alvásra használt szobájában, hanem az előszobában került sor, azt követően, hogy mozgásra, zajokra felébredt és a szobájából kijöve az előszobában támadták őt meg. A sértett vallomása alapján is megállapítható volt, hogy őt bántalmazták, miután megkérdezték, hogy hol van a pénze, majd az eszméletét is elvesztette. Ugyanakkor a támadója testmagassága vonatkozásában leírtak (kicsit magasabb nála) sem ellentétesek a vádlottak termetével, hiszen mind a sértett, mind a vádlottak 160 cm körüli testmagasságúak. (A vádlottak szemrevételezéssel egyforma magasak, az I.r. vádlott az elmeszakvélemény és saját tárgyalási előadása szerint is 162 cm magas.)

A sértett és fia (...) vallomása alapján volt az is megállapítható, hogy az elkövető vagy elkövetők 5 kg húst tulajdonítottak el a fagyasztóból.

A bíróság a sértett elé tárta a nyomozati iratok 131. oldalán található 20. számú fényképet egy ún. rázós lámpáról, mely lámpát 1. számú bűnjelként a ház verandáján, az ott található hűtő tetején találtak fel. Ezen lámpáról szagnyomot rögzítettek, melyről nyomkövető kutyát indítottak. A sértett előadása szerint ez a lámpa nem az ő tulajdonát képezte és véleménye szerint csak az elkövetők hagyhatták ott.

Az I.r. vádlott kihallgatásakor a bíróság az I.r. vádlott elé is tárta a 131. oldal 20. számú fényképen szereplő rázós lámpát, melyre I.r. vádlott akként nyilatkozott, hogy az a lámpa, amit ő a házban megtalált és amivel ő világított, az nem a képen látható

lámpa volt és a nyomozati iratok 135. oldalán található 35. számú fényképen lévő elem lámpa sem az a lámpa volt, amivel ő világított. Az I.r. vádlott előadása szerint (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 1. bekezdés, utolsó 3 mondat) az ajtó befejezését követően a házban bent lámpát keresett és talált, ami ott volt az ajtónál, de annak az eleme kiment, már nem világított és kiesett a kezéből. A 20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 6. bekezdésében foglaltak szerint az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy a lámpával 2 percig világított, utána semmit nem látott, mert kijött az asszony, amikor az még világított, nekijött és utána nem találta a lámpát.

Tényként kellett a bíróságnak megállapítania, hogy a 20. számú képen szereplő ún. rázós lámpa kétségtelenül nem a sértett tulajdonát képezi, ugyanakkor az I.r. vádlott is úgy nyilatkozott, hogy sem ezt, sem a 35. oldalon látható lámpát nem használta. Az I.r. vádlott már a nyomozás során is (nyomozati iratok 640. oldal. 4. bekezdés 3. mondat második fele) úgy nyilatkozott, hogy talált egy lámpát a fogason felakasztva, és azzal világított és a tárgyaláson is azt adta elő, hogy amikor a házba bement, akkor talált egy lámpát, ami egy ideig világított, majd azt követően nem (20. számú jegyzőkönyv 5. oldal 1. bekezdés utolsó mondat és 6. bekezdés, 7. bekezdés 1. mondat), így kétséget kizáróan csak az a következtetés vonható le, hogy az 1. számú bűnjelként lefoglalt ún. rázós lámpa nem a sértett tulajdonát képezi, illetve kétséget kizáróan nem állapítható meg az sem, hogy ezt a rázós lámpát az elkövetők ténylegesen használták volna, hiszen ezt a lámpát a házban kívül találták meg a verandán. Ugyanakkor a sértett vallomása következetes avonatközásban, hogy miután a mozgólódásra, zajokra felébredt, akkor látott lámpafényt, ugyanakkor az nem a ház belső világításából adódhatott, hiszen a villanykapcsoló automatáját ... szomszédja jelenlétében a cselekményt követően a házába való visszaérkezésekor kapcsolta fel. Ehhez képest pedig, fentiekre figyelemmel kétségtelenül az a következtetés sem adódik, hogy csak és kizárólag az elkövetők hagyhatták a sértett szempontjából idegen lámpát a verandán, ezért a bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy nem

felderíthető, hogy ez az elemlámpa hogyan került oda. Erre tekintettel sem pro, sem kontra nem értékelhető a vádlottak vonatkozásában (javukra vagy terhükre) az ezen elemlámpáról rögzített szagnyomról indított nyomkövető kutya szagnyomkövetésének eredménye. A nyomkövető kutya ugyanis eredményt nem jelezve, a verandától a ... úton át mintegy 200 méter után jobbra fordulva a kitaposott ösvényen a ... útra érkezve, a szám előtt jelzett nyomvéget.

A helyszíni szemle során feltalált kalapács (szemlejegyzőkönyv nyomozati iratok 115. oldal 1. bekezdés 1. mondat, illetve 3. bekezdés 8-9-10. sor) vonatkozásában a helyszíni szemlén jelenlévő ..., a sértett fia úgy nyilatkozott, hogy a kalapácsot az elkövetők vitték a fenti helyre a padlásfeljárótól. ... sértettet a bíróság a tárgyaláson ugyancsak nyilatkoztatta e körülményre (20. számú jegyzőkönyv 13. oldal utolsó két bekezdés) a sértett úgy nyilatkozott, hogy a kiskalapácsot bent szokta tartani a padlásfeljáróban, a bíróság a kalapács feltalálási helye vonatkozásában is kihallgatta a sértett fiát, ...t.

... a kalapács vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy a kalapács az előszobában volt egy kis asztalon, valószínűnek tartotta a tanú, hogy ott volt a külső ajtónál, ami be van riglizve, és azzal szokta beütögetni a sértett. A kalapács az ajtótól 1-2 méterre van elvileg, de nem tudja pontosan, hogy hová teszi az édesanyja a kalapácsot. A bíróság a tanú elé tárta a helyszíni szemle jegyzőkönyv vonatkozó részét (nyomozati iratok 117. oldal, alulról a 4-6. sorát), majd elétárás után a tanú úgy nyilatkozott, hogy elképzelhető, hogy a padlásfeljáróban van a kalapács helye, ami az ajtótól 2,5-3 méter, a konyhából be kell menni és ott egy kis műhelyszerűség.

A helyszíni szemle jegyzőkönyvének ezen megállapítása, mely szerint „a sértett fia szerint a kalapácsot ez elkövetők vitték a helyszínre a padlásfeljárótól”, objektíve valós tényállításnak nem tekinthető, hiszen ezt abban az esetben állíthatta volna ... a helyszíni szemle során, ha látta volna ténylegesen, hogy az elkövetők a kalapácsot a

lefoglalási és feltalálási helyére rakták. Mivel azonban ... nem volt jelen a bűncselekmény elkövetésekor, így ilyen nyilatkozatot nem tehet, ez véleménynek tekinthető. ... sértett szerint a padlásfeljáróban tartotta a kalapácsot, a fia szerint is az eredeti helye az, ugyanakkor a sértett fiának azon nyilatkozata alapján, hogy a külső ajtónál a riglit azzal szokta beütögetni a sértett, kétséget kizáróan megállapítani, hogy a kalapácsot az elkövetők ténylegesen megfogták volna és a feltalálási helyére tették, egyéb, erre utaló bizonyítékok hiányában nem lehetett. A nyomozati iratok 135. oldalának 33-35. fényképén látható kalapács tehát nem kizárhatóan a sértett által is kerülhetett a külső bejárat ajtó közelébe, annak funkcionális (rigli beütögetés) használata során.

Mivel tehát nem volt bizonyított, hogy az elkövetők ténylegesen megfogták ezt a kalapácsot (erről a vádlottak sem számoltak be), a bíróság álláspontja szerint a kalapács nyeléről rögzített szagnyomoknak a vádlottak szagmintájával való összehasonlításának eredménye sem pro, sem kontra nem értékelhető a vádlottak javára vagy terhére.

Ekörben vont a értékelési körébe a bíróság felhívására az ügyész által 21. alszám alatt ... I.r. vádlott, míg 37. alszám alatt ... II.r. vádlott vonatkozásában a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztály Bűnügyi Kutyavezető Alosztálya által szagazonosításról elvégzett jegyzőkönyveket. (A bíróság felhívására az ügyészség rendelte el szagminta rögzítését a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság által a vádlottak tekintetében, melyre 2010. február 19-én került sor.)

A helyszíni szemle során feltalált kalapács nyeléről 5. számú bűnjelként szagnyomot rögzített az eljáró nyomozó hatóság (nyomozati iratok 115. oldal alulról a 4-6. sor).

Ezen szagnyommal kapcsolatosan a vádlottak szagmintáinak szagazonosítását 2010.

március 24-én az I.r. vádlott vonatkozásában, míg 2010. március 26-án II.r. vádlott vonatkozásában végezte el a BRFK Bűnügyi Kutyavezetői Alosztálya ...n. A 21. alszám alatt az I.r. vádlott vonatkozásában becsatolt szagazonosítási jegyzőkönyv szerint a szagazonosító kutya a kalapácsnyélről rögzített azonosító szagot rögzítő szagkonzervből két indításból két alkalommal nem azonos személytől származónak jelezte ... I.r. vádlott azonosítandó szagkonzervjét, míg a 37. alszám alatt becsatolt szagazonosítási jegyzőkönyv szerint ... azonosítandó szagát az azonosító szagkonzervvel két indításból két alkalommal ugyancsak nem azonos személytől származónak jelezte a kutya. Megállapítható tehát, hogy a cselekmény elkövetését több mint 8 hónappal követő szagazonosítás a vádlottak szagmintájával kapcsolatban eredményre nem vezetett. Figyelemmel azonban a korábban leírtakra, arra, hogy korántsem volt bizonyítható, hogy az azonosító szagnyomot biztosító kalapácsot az elkövetők ténylegesen megfogták volna, önmagában a két vádlott vonatkozásában ezen szagazonosítási eljárás nemleges eredménye nem teszi lehetővé annak a következtetésnek a levonását, hogy a vádlottak nem lettek volna a vádbeli cselekmény elkövetésénél elkövetőként jelen, az egyéb bizonyítékokra is figyelemmel, azaz ezen bizonyítékok sem terhükre, sem javukra nem értékelhetők.

... sértett vallomását a vádlottak vallomásával összevetve, az állapítható meg, hogy a sértett előadása számos, lényeges ténykörülmény tekintetében megegyezik a vádlottak első, részletes, feltáró jellegű, egymásra is terhelő beismerő vallomásával. A ház áramellátását biztosító automata lekapcsolása, a házba való eszközzel történő behatolás, a telefonvezeték kihúzása, a házban való kutatás, a sértett alvási helye, a sértett pénzére, annak hollétére való elkövetői rákérdezés, a sértett bántalmazási helye (előszoba), a sértett bántalmazásának módja, a sértettől eltulajdonított értékek vonatkozásában a sértett és a vádlottak lényegileg egyező vallomást tettek. A vádlottak első, önmagukra és társukra is terhelő beismerő vallomásának hitelességét és önkéntességét a sértett azon előadása is alátámasztja, miszerint a vádlottakat nem

ismeri, ők korábban a házában nem jártak, ezért a bíróság azt a következtetést vontale, hogy helyismeretük azon alapul, hogy a bűncselekmény elkövetésekor jártak a sértett házában. A bíróság a pénzkövetelés körében tehát az I.r. vádlott első vallomásában foglaltak, valamint a sértett ekörben tett vallomása alapján pontosította a vádirati tényálláshoz képest a történeti tényállást azzal, hogy a vádlottak egyike, pontosan meg nem határozhatóan, társa jelenlétében követelt pénzt a sértettől, annak hollétére rákérdezve.

Fentiek mellett a bíróság nem tulajdonított annak túlzott jelentőséget, hogy a sértett szerint az elkövető fején valami sapkaféle volt, ugyanis korlátozott látási viszonyok (sötétség) mellett a sértett a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy ebben nem biztos („mintha sapka lett volna rajta, valami volt az elkövető fején”). Ilyen tényről a vádlottak a nyomozati beismerő vallomásukban sem számoltak be és előadásuk szerint is sötét volt a sértett házában, így akár a sértett ezt rosszul is láthatta, hiszen az elkövető nemén (hang alapján férfi) és testmagasságán kívül semmiféle személy-leírást sem tudott adni a támadójáról a sértett.

A sértett a tárgyaláson pontosította az elkövető hangja (középkorú férfihang) vonatkozásában a vallomását azzal, hogy nem tudja, milyen a középkorú hang. Ezen vélemény pedig további következtetések levonására nem alkalmas, azt viszont fenntartotta, hogy férfihang volt.

2./ ... tanúvallomását is a bíróság felhasználta a tényállás megállapítása során. ... , a sértett fia jelen volt a helyszíni szemlén, őt értesítette, hogy az édesanyját leütötték, kirabolták. Megerősítette a sértett fia azt, hogy az édesanyja neki azt mondta, hogy pénzt követeltek tőle, ő mondta, hogy itthon nincs pénze, de azt nem tudta megmondani neki sem, hogy hányan voltak.

Nyilatkozott ... tanú a helyszíni szemle során a főkapitányság által 7. számú

bűnjelként fekete lábnyomfólira a külső bejárati ajtó bal szárnyáról rögzített, a középvonaltól 5 cm-re, az aljától 1 méter magasságban feltalált orral felfelé irányuló lábnyomtöredék vonatkozásában is akként, hogy az ajtóra az ő lábnyomuk nem kerülhetett, édesanyja belülről zárta be az ajtót és nem volt szokásuk lábbal rugdosni az ajtót. Tehát mind a sértett, mind a sértett fia úgy nyilatkozott, hogy az előzőekben rögzített lábnyom nem tőlük származik a bejárati ajtó bal szárnyán.

A bíróság bizonyítékként vonta értékelési körébe az I.r. vádlottól lefoglalt cipőt (nyomozati iratok 325-327. oldal, bűnjeljegyzék 329. oldal), melyet az I.r. vádlott a nyomozati első vallomásai, valamint tárgyalási vallomása szerint is az elkövetéskor viselt. Ekörben a bíróság arra is figyelemmel volt, hogy a II.r. vádlott első nyomozati beismerő vallomása szerint a mindkettőjük által az elkövetéskor használt cipőket és kesztyűket a cselekmény elkövetését követően eldobták.

A bíróság a sértett és a sértett fia tanúkenti vallomása alapján megállapította, hogy a lábnyomtöredék a külső bejárati ajtó bal szárnyán nyilvánvalóan nem származik a sértettől vagy annak fiától. Ugyanakkor az keletkezhetett azon az I. és II.r. vádlott által a nyomozás során előadott módon, hogy míg az I.r. vádlott a pajszerrel, addig a II.r. vádlott kézzel, esetlegesen a lábát is nekitámasztva feszítette a sértett házának bejárati ajtaját.

A rögzített lábnyom azonosítására eredményesen csak abban az esetben kerülhet sor, ha rendelkezésre áll összehasonlításra alkalmas lábbeli, jelen esetben ez az I.r. vádlottól lefoglalt, az ő elmondása szerint a bűncselekmény elkövetésekor is viselt lábbeli lehetett. A nyomozás során Molnár Ferenc igazságügyi nyomszakértő végezte el ezen lábnyomtöredéknek az I.r. vádlott cipőjével való összehasonlító szakértői vizsgálatát. A bíróság által elfogadott szakértői vélemény szerint ezen nyomtöredékek nem ... I.r. vádlottól lefoglalt lábbelivel hozták létre.

Mivel kétséget kizáróan nem a sértettől vagy annak fiától származik ezen

lábnyomtöredék, annak elhelyezkedése alapján is ezen igazságügyi nyomszakértői vélemény megállapításaiból csupán az a következtetés vonható le, hogy ha és amennyiben az I.r. vádlott ténylegesen azt a lábbelit viselte a bűncselekmény elkövetésekor saját előadása szerint, amit tőle lefoglaltak, és ezt a lábnyomtöredéket nem ezzel a lábbelivel hozták létre, akkor rajta túlmenően további másik személy is jelen volt az ajtó felfeszítésekor, így a bűncselekményben másik személy is részt vett. Ugyanakkor a nyomozóhatóság ... II.r. vádlottól semmilyen lábbelit nem foglalt le, így további összehasonlító vizsgálatra sor nem kerülhetett.

3./ ... tanú vallomását is a bíróság a tényállás megállapítása során bizonyítékként értékelte. ... a sértett szomszédja, akitől a bűncselekmény megtörténtét követően a sértett segítséget kért.

... tanú vallomásában a sértett által neki elmondottakról, illetve a bűncselekmény elkövetése után az általa észleltekről számolt be.

...t is elsőként a Pásztói Rendőrkapitányság helyszínt biztosító járőrei hallgatták meg (nyomozati iratok 91. oldalán található rendőri jelentés), ... az első meghallgatásakor előadta, hogy kb. 1 óra 40 perckor becsöngetett valaki, ő nagyjából felismerte a sértettet, aki elmondta, hogy betörtek hozzá, kikapcsolták a villanyt, elvágták a telefont és bántalmazták. ... elindult hazafelé, ő utánament, a néni felkapcsolta a biztosítékot, ezután a lámpákat fel lehetett kapcsolni és ekkor látta, hogy a sértett arca csupa vér és aláfutás.

A nyomozás során 2007. május 22-én, tehát még a cselekmény felfedezését követően órákon belül tanúként kihallgatták ... t, aki első meghallgatásával egyezően adta elő a történetet, mindössze mintegy 5 perccel korrigálta, hogy mikor kért tőle segítséget a sértett.

2009. szeptember 24-én folytatólagosan hallgatták ki ... t, aki ekkor előadta, hogy a

sértett neki azt mondta el, hogy betörtek hozzá, az elkövető megverte, összerugdosta, fojtogatta őt. Értesítette a rendőrséget, majd a sértett után ment, akit a szobájában talált meg, közösen nézték meg a kinti villanyórát, mert a házban nem volt villany, ő megmutatta, hogy a sértett hol tudja felkapcsolni és a sértett felkapcsolta az automatát.

Értesítette a sértett fiát is, a sértett állapotával kapcsolatban előadta, hogy a sértett zavart állapotba került, csak azt hajtogatta, hogy megtámadták, megverték és a mellét és az oldalát fájlalta, és azt hajtogatta, hogy hol a pénz, hol a pénz. A tanú beszámolt arról, hogy a telefonvezeték nem volt elvágva, csak kihúzta a kábelt az elkövető. Beszámolt arról is a tanú, hogy a néni lakásában szét volt túrva minden, szét volt dobálva minden a konyhában és az előszobában is és azt mondta el neki ... , hogy a hűtőládájából tűnt el talán hús.

A sértett előadásából neki úgy tűnt, hogy egy elkövető volt, bár konkrétan a sértett erről semmit nem mondott, eszméletvesztésről neki nem is beszélt, azt adta elő neki, hogy egy személy mondta neki, hogy hol a pénz. Szerepel a nyomozati vallomásában az is, hogy ő úgy látta, hogy a kert felőli részen ment be az elkövető, a kert felőli bejárati ajtót feszítette fel.

2010. április 21-én tartott tárgyaláson hallgatta ki a bíróság ... t (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 16-18. oldal). Nyomozati vallomásával egyezően, azt fenntartva tett vallomást ... a tárgyaláson is, ugyanakkor a nyomozati iratok 393. oldal 1. bekezdésében foglalt nyomozati vallomásával kapcsolatban előadta, hogy amikor ő hajnalban átment, nem lehetett látni, hogy az elkövető hol ment be és másnap sem ment vissza nyomokat keresni. Ugyanakkor azt nem tartotta kizártnak, hogy így mondta el a nyomozóhatóságnak, hogy ő „úgy látta, hogy a kert felőli részen ment be az elkövető”.

A tanú ezen tárgyalási előadására figyelemmel a bíróság csak azt állapíthatta meg, hogy ... nak semmilyen tudomása nem volt arról, hogy az elkövetők hol mentek be a

sértett ingatlanára, ugyanakkor ő ennek nyomait nem látta és nem is kereste, ezért a tanú ezen nyilatkozatát a bíróság véleménynek, semmint tényállításnak tekintette, így egyéb, erre utaló bizonyítékok hiányában a tanú ezen nyilatkozatát kirekesztette a bizonyítékok sorából. ... megerősítette azt, hogy saját szemével látta, hogy a telefonkábel ki volt húzva a falból, amiről a sértett azt gondolta, hogy el volt vágva. Ez a tényelődás pedig egyezik a vádlott elsőkénti beismerő vallomásában foglaltakkal, jóllehet a helyszíni szemle során erre nézve sem megállapításra, sem fényképezésre nem került sor.

4./ A bíróság tanúként kihallgatta ...t, a ... vezetőjét is.

... tanúként is beszámolt arról, hogy a vádlottak családra eléggé eladósodott volt a vádbeli időben, több hitelük is volt, a villanyszámlát nem tudták fizetni, ezért kellett volna nekik egy gyors elbírálású hitel, több kezeset is hoztak, akik nem feleltek meg. A tárgyaláson nyomozati vallomásával egyezően nyilatkozva azt fenntartotta azzal, hogy a II.r. vádlott is el volt adósodva, illetve azt is, hogy a sértett a takarékszövetkezetbe kapta a nyugdiját.

A tanú vallomása alapján a bíróság megállapította, hogy a vádlottak családja nehéz anyagi helyzetben élt, így e nehéz anyagi helyzet motiválhatta a vádlottakat a vagyon elleni bűncselekmények elkövetésére, tagadásukkal szemben, miszerint nem szorultak rá bűncselekmény elkövetésére.

A tanú által elmondottak pontosítására a bíróság megkereste a ... fiókját és a 24. alszám alatt megérkezett, okirati bizonyítékként értékelt válasz szerint a sértett nyugdíja 2009. júliusától érkezik számlára, azaz addig azt készpénzben, így a vádbeli időben is készpénzben vette fel.

5./ Tanúként hallgatta ki a bíróság a tényállás megállapítása érdekében ...t is.

... tanú mentességi jogával nem élve terhelő vallomást tett testvéreire (I.-II.r.vádlott)

a nyomozás során 2009. május 27-én (nyomozati iratok 435-438. oldal). ... tanú előadta, hogy édesanyja és ... II.r. vádlott a kihallgatását megelőzően három-négy nappal, azaz 2009. május 23-án vagy 24-én voltak nála ...ban, aziránt, hogy segítsen rajtuk kölcsönt felvenni.

Amikor egyedül maradt az édesanyjával és a II.r. vádlottal, akkor közölték vele, hogy baj van, mert a testvérei, ... és ... bementek „az öregasszonyhoz”. A nyomozóhatóság ismételten figyelmeztette, hogy hozzátartozójára nézve terhelő vallomást tett, így vallomástételét ezen ügyben megtagadhatja, úgy nyilatkozott, hogy megértette. Kérdésre előadta ... tanúként azt, hogy csak annyit mondtak, hogy bementek ... nénihez (sértetthez), de hogy onnan mit hoztak el, ő nem kérdezte és az édesanyja és a testvére nem mondták, csak annyit, hogy ne lepődjön meg, ha jönnek a rendőrök.

Folytatólagosan már a főkapitányságon 2009. november 12-én hallgatták ki ...t (nyomozati iratok 439-441. oldal), aki ekkor a korábban tett vallomását nem tartotta fenn, azt módosítani kívánta. Állítása szerint nem igaz, hogy ...ban, amikor az édesanyja és ... meglátogatták, akkor tőlük tudta meg, hogy vádlottak követték el az idős nő (... néni) sérelmére a rablást. Állítása szerint csak azért mondta ezt, mert haragudott a testvéreire, ...ra és ...ra, mivel azok kikezdtek az élettársával, és ezért rossz viszonyban volt velük. Amikor a rendőrök ...ban elmondták, hogy milyen ügyben nyomoznak, ő úgy gondolta, hogy itt az alkalom, hogy bosszúból ártson a testvéreinek, ezért jegyzőkönyvbe mondta, hogy ők voltak az elkövetők. A tanú előadása szerint nagyon megbánta ezt, hiszen igazából nem tudja, hogy ők követték-e el a rablást vagy sem, neki sem a II.r. vádlott, sem az édesanyja nem beszélt erről a dologról.

Átgondolta időközben, hogy mit tett, és mivel nem akarja a hatóságot félrevezetni, kéri, hogy ne vegyék figyelembe az általa korábban elmondottakat. Bár pontosan

megmondani nem tudta, hogy mikor jártak nála az édesanyja és testvérei, a lényeg az a tanú szerint, hogy velük nem beszélt semmiféle bűncselekményről.

2010. április 22-én hallgatta ki a bíróság tanúként a tárgyaláson ...t (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 22-25. oldal). A tanú mentességi jogával élni nem kívánt, vallomást tett. Vallomásnak lényege szerint sem ekkor, sem 2009. májusában haragos viszony nem volt közte és a vádlottak között. Előadta, hogy őt nem látogatták meg sem május 22-én sem 23-án az édesanyja sem, a 2009. május 27-én a Pásztói Rendőrkapitányságon a testvéreire tett terhelő vallomásával kapcsolatban azt adta elő, hogy a kapitányságon, miután a házkutatásról bevitték, addig szekírozták, hogy rámondta ...ra és a testvérére, ...ra. Pedig ő mondta, hogy nem tud a cselekményről.

A nyomozati tanúvallomásainak elébe tárását követően nem tagadta, hogy ezt a vallomást tette a rendőrségen, de állítása szerint nem így volt a valóságban, nem tehet róla, fél a rendőröktől. Kitalálta, azt sem tudta, hogy mi van, annyira félt a rendőröktől, hogy a két testvérére ilyen terhelő vallomást tett. Előadta továbbá, hogy ő csak a nevét tudja leírni, írni-olvasni nem tud, előadása szerint volt hatósági tanú, amikor vége lett a kihallgatásnak, akkor hoztak egy tanút, állítása szerint egy rendőrt. A kihallgatásán pedig csak ő és a rendőr volt, hatósági tanú nem.

A nyomozati iratok 441. oldalának ismételt felolvasását követően úgy nyilatkozott a tanú, hogy felismeri ezt a vallomást, ez megfelel a vallomásának, de nem volt tavaly haragos viszonyban a testvéreivel, nem kezdtek ki az élettársával sem, nem tudja, hogy került ez bele a jegyzőkönyvbe.

Kérdésre a tanú előadta, hogy amit ...ban mondott, azt fenntartja, a továbbiakban nem kívánt vallomást tenni. Ugyanakkor azt is előadta, hogy a rendőrök mondták, hogy öltözzön fel nyugodtan és csak a Pásztói Rendőrkapitányságon beszélt, otthon nem mondott semmit a rendőröknek. Nem tudta okát adni annak, hogy miért ...t és ...t nevezte meg, tárgyalási előadása szerint soha nem volt köztük harag, senki nem

súgott, ő találta ki ezt, azt sem tudta megmondani, hogy mondták-e a mentességi jogát, meg úgy beszéltek vele, mint a kutyaival.

A ... tanú által előterjesztettekre figyelemmel a bíróság tanúként kihallgatta ...t, ...t, illetve ...t és ...t.

2009. május 27-én a Pásztói Rendőrkapitányságon ... hallgatta ki ...t tanúként. ... előadása szerint (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10-11. oldal) bár különösebben nem tudott visszaemlékezni ... kihallgatására, de azt jegyzőkönyvezte, amit a tanú elmondott, mást nem írhatott, nincs módjában, illetve nem áll módjában, és nem fűződik hozzá érdeke, hogy mást írjon, bár konkrétan nem tud visszaemlékezni, hogy mi volt, arra sem emlékezett a tanú, hogy volt-e hatósági tanú. Kérdésre a tanú elmondta, hogy ha be van írva a jegyzőkönyvbe a hatósági tanú, akkor minden bizonnyal az érdemi kihallgatás során is jelen volt. Arra sem tudott a tanú nyilatkozni, hogy került be a rendőrségre ..., milyen állapotban, nem emlékszik, hogy volt-e panasza az előállítással kapcsolatban. A bíróság a tanú elé tárta a 27. számú jegyzőkönyv 23. oldal 3. és 8. bekezdésében található vallomásrészét, melyre a tanú úgy nyilatkozott, hogy ...t biztosan nem szekírozta és biztos jelezte, hogy nem tud írni-olvasni, és kizártnak tartja, hogy nem tudja, mi van a vallomásában, mert ha hatósági tanú volt, akkor fel is olvasta neki a vallomást. A rendőr tanú ezen vallomására ... azt nyilatkozta, hogy emlékszik a rendőrré, ez a rendőr nem fenyegette, azokból a rendőrökből egy sincs itt, arra meg már nem emlékezett ..., hogy bent volt-e a hatósági tanú végig, vagy sem, azaz már nem tartotta kizártnak, hogy bent volt a hatósági tanú végig, az ő első kihallgatásán.

Tanúként kihallgatta a bíróság ... vallomására figyelemmel ...t is, aki a II.r. vádlott helyszíni kihallgatásán túlmenően ... előállításában is részt vett. (28. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 11-14. oldal).

... tanú vonatkozásában ... tanú úgy nyilatkozott, hogy ők nem fenyegették, hogy

tegyen vallomást ..., de pontosan nem tudta megmondani, hogy milyen utasítás alapján mentek ...ba, ő akkor készenlétes ügyeletes volt, a felderítésben nem vett részt. A bíróság ismertette a nyomozati iratok 433. és 395. oldaláról az előállítás iratait. Ismertetés után ... tanú azt adta elő, hogy, ők egymásra tették a terhelő vallomást a házkutatás során is, nem emlékszik, hogy ...ban is így volt-e, amit ilyenkor elmondanak, később a gyanúsított kihallgatás során veszik jegyzőkönyvbe. ...t nem fenyegették, hogy tegyen vallomást.

... tanú ... kihallgatást követően úgy nyilatkozott, hogy őt nem fenyegették, nem bántalmazták, ez a tanú nem fenyegette meg, nem tud róla.

...t is kihallgatta a bíróság tanúként 2010. augusztus 30-án (30. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldal) ... előállításával kapcsolatban. ... tanú is a hamis tanúzás terhe mellett azt a vallomást tette, hogy senki nem fenyegette meg ...t.

A bíróság kihallgatta ...t is tanúként, (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 9-10. oldal) ... tanú folytatólagos kihallgatásával kapcsolatban. A rendőr tanú a hatósági tanú hiányával kapcsolatban előadta, hogy a tanú nem jelezte a kihallgatása során, hogy nem tud írni-olvasni, ő pedig bizonyára átsiklott a pásztói jegyzőkönyv ezirányú részlete felett, ugyanakkor a kihallgatási jegyzőkönyv azt tartalmazza, amit a tanú elmondott.

A bíróság felolvasta ... tanúnak a 20. számú jegyzőkönyv 24. oldal 1. bekezdésében, valamint a nyomozati iratok 441. oldal 1. bekezdésében lévő vallomásrészét. Felolvasás után ... tanú azt adta elő, hogy amennyiben a kihallgatáskor a tanú így mondtá, azt ő úgy is jegyzőkönyvezte, arra pedig nem emlékszik, hogy jelezte-e ..., hogy a pásztói rendőrség eljárására lett volna panasza.

... tanú vallomására ... tanú úgy nyilatkozott, hogy már most nem tudja, hogy mondott-e ilyet, azért mondtá ezt, mert, nem is tudja, hogy ezt mondtá-e, őt nem is

hallgatta ki a tanú, nem is emlékszik már az egészre. A bíróság ... és ... tanúk elé tárta a kihallgatási jegyzőkönyvön található aláírásokat, melyre mindketten úgy nyilatkoztak, hogy az az ő aláírásuk.

A három rendőr tanú vallomása alapján a bíróság álláspontja szerint az került jegyzőkönyvbe, amit ... tanúként mind a Pásztói Rendőrkapitányságon, mind a Nógrád megyei Rendőr-főkapitányságon elmondott a törvényes figyelmeztetést követően.

Maga ... sem vitatta, hogy a jegyzőkönyvbe olyan került volna, amit ő nem mondott el különösen ... tanú kihallgatását követően. Kétségtelen tény, hogy a tanú folytatólagos kihallgatásán nem volt hatósági tanú, azonban maga ... tanú sem vitatta, hogy ezen nyilatkozat elhangozhatott a részéről. ... pedig következetesen azt a vallomást tette, hogy ő csak azt foglalta jegyzőkönyvbe, ami elhangzott a tanú részéről, még ha hatósági tanút nem is alkalmazott.

Ugyanakkor a bíróság ekörben vonta értékelési körébe ... II.r. vádlottnak a 2010. április 22-i tárgyaláson ... tanúvallomására tett észrevételeit (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 25. oldal 6. bekezdés) ... észrevételezte 2010. április 22-én, hogy szerinte azért mondta rá a bűncselekmény elkövetését ... testvére, mert összekerült az élettársával, ezt a család ellenezte, főleg ő, de nem kezdett ki az élettársával. ... I.r. vádlott is úgy nyilatkozott, hogy amióta előzetesbe kerültek, azóta nincs haragos viszony a testvérével, tartják a kapcsolatot. Bár hatósági tanú hiánya miatt ... tanú 2009. november 12-én tett vallomását eljárásjogi okból a bíróság bizonyítékként nem vonhatta értékelési körébe, azonban lényegileg a tárgyaláson ... tanú fenntartotta az ezen kihallgatásakor általa elmondottakat, nem vitatva azt sem, hogy haragudott ekkor a testvéreire, a vádlottakra és bosszúból akart nekik ártani, a bíróság ezen nyilatkozat alapján azt mérlegelte, hogy ... Pásztói Rendőrkapitányságon tett első tanúkihallgatásában foglaltak megfelelnek-e a valóságnak.

A 2009. november 11-én tett folytatólagos gyanúsított kihallgatásán (nyomozati iratok 795. oldal 5. bekezdés) a II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy valóban járt ...ban ... testvérének a lakásán a történetek utáni napokban, azonban elmondása szerint nem említette testvérének, hogy ő ...val bármit elkövetett volna. Azt elképzelhetőnek tartja, hogy az anyja esetleg valamit mondott neki erről, de ő ezt nem tudja. A látogatás pontos napjára nem emlékezett a II.r. vádlott, de az édesanyja ekkor már tudott a dologról, mivel az I.r. vádlott neki akkor említette először, mikor a húst átadta.

A 2010. április 22-i tárgyaláson elhangzottak (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 25. oldal 7. bekezdés) pedig egyértelműen arra utalnak az I.r. vádlott elmondása alapján is, hogy haragos viszonyban volt ... a testvéreivel, a vádlottakkal. A II.r. vádlott azon előadása, mely szerint elleneztek a ... élettársát, főleg ő, pedig szintén arra utal, hogy ... 2009. november 12-én (nyomozati iratok 441. oldal) tett vallomása korántsem légből kapott kitaláció, hiszen ezek szerint a vádlott és tanú közötti haragos viszonynak ... élettársa volt az oka.

Tekintettel tehát arra, hogy ... tanú ezen nyomozati vallomása egyezik a II.r. vádlott előadásával avonatközásban, hogy őt az édesanyja és a II.r. vádlott meglátogatta a cselekményt követő napokban, ehhez képest nem fogadható el ... folytatólagos tanúkihallgatásán tett vallomásának azon része, mely szerint őt édesanyja és a II.r. vádlott nem látogatta meg ...ban a jelzett időben. Avonatközásban is megfelel a valóságnak a folytatólagosan tett vallomása, hogy haragos viszonyban volt a vádlottakkal az elkövetés idején, amely motiválhatta őt abban, hogy beszámoljon arról, amit neki az édesanyja és a II.r. vádlott elmondott, nevezetesen, hogy a vádlottak követték el a bűncselekményt ... sértett sérelmére.

Arra a tényre is figyelemmel, hogy bár ... sértett 2010. április 21-i kihallgatását követően már úgy nyilatkozott ... I.r. vádlott egészen 2010. november 8-ig, hogy ő

sem vett részt a bűncselekmény elkövetésében, ehhez képest pedig 2010. július 5-én ... II.r. vádlott (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal 7. bekezdés 3-4-5. mondat) ..., a helyszíni kihallgatást végző rendőr tanúkénti vallomását követően is úgy nyilatkozik, hogy a helyszíni kihallgatáson is az motiválta, hogy mit mondott öccse, és a testvére mondta el, hogy mit mondjon ő, a bíróság szintén arra vont le következtetést, hogy a II.r. vádlott vallomástételének visszavonásának indoka nem fogadható el.

Nem meggyőző és kellően megindokolt tehát ... tanú vádlottakra történő terhelő vallomásának módosítása, annak visszavonása sem. A terhelő vallomás megtételére ... részéről azt megelőzően került sor (2009. május 27-én 21 óra 28 perctől), hogy 2009. május 27-én 23 óra 43 perctől ... II.r. vádlott első nyomozati vallomásában részletes, feltáró jellegű, önmagára is és ... vádlott-társára is terhelő vallomást tett. Mivel pedig azok a kifogások, amiket ... tanú a vallomástétel megváltoztatása körében felhozott, nem voltak megalapozottak a rendőrtanúk és ... tárgyalási vallomásai alapján, a bíróság ezért közvetett terhelő bizonyítékként vonta értékelési körébe ... 2009. május 27-én, a Pásztói Rendőrkapitányságon I. és II.r. vádlottakra közvetett módon tett terhelő vallomását.

Ezen terhelő vallomás forrásai pedig II.r. vádlott és édesanyja voltak, akik részletek nélkül ugyan, de közölték ...-ral, hogy a sértett sérelmére a vádlottak követték el a rablási cselekményt.

(Mindkét vádlott egyező előadása szerint ugyanis I.r. vádlott beszámolt az édesanyjának a sértett sérelmére általuk elkövetett cselekményről és a húst is neki adták át végül.) ... tanú első, bíróság által elfogadott tanúvallomása alapján is (II.r. vádlott és édesanyja kölcsönhöz kért segítséget) a vádlottak rossz anyagi helyzetére vonhatott le következtetést a bíróság.

6./ Tanúként kihallgatta a bíróság ...t, ... sértett szomszédját is.

... a tárgyaláson is fenntartott vallomása szerint is őt édesanyja értesítette a sértett sérelmére elkövetett rablásról. Az előzmények vonatkozásában előadta, hogy 2009. május 21-én délelőtt a főutcán találkozott ...dal, édesanyjával és apósával, ...fal, akik elmondták, hogy a takarékbba mennek és pénzt akartak felvenni. Ennek előzménye az volt a tanú szerint, hogy kb. két héttel azelőtt megkereste őt ... azzal, hogy elmegy-e kezesnek, mivel hitelt szerettek volna felvenni, mert sok adósságuk van. Az OTP-ben közölték, hogy kezesnek nem felel meg, ezt meg is mondta a II.r. vádlottnak, mert nem hitt neki.

A tárgyaláson annyival egészítette ki vallomását (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 26-27. oldal), hogy őt ... II.r. vádlott kérte meg, hogy legyen a keze a villanydolgok miatt. A rablásról semmilyen tudomással nem bírt.

... vallomása is megerősítette ... tanú azon előadását, mely szerint a vádlottak és családja rossz anyagi körülmények között voltak, mely rossz anyagi körülmények a bíróság álláspontja szerint motivációnak minősülnek a bűncselekmény elkövetése szempontjából.

7./ A bíróság kihallgatta ...t, ...t, ...t és ...t is tanúként.

... vallomása szerint neki a ... gyerekek nem mondtak semmit a rablással kapcsolatban (20. számú jegyzőkönyv 28-29. oldal).

...t is ...ból állították elő 2009. május 27-én. A rablásról a tanúnak nincs tudomása, ugyanakkor ...nak a tárgyalási vallomása (27.számú jegyzőkönyv 4-5. oldal) szerint semmiféle panasza nem merült fel a Pásztói Rendőrkapitányságra történt előállításával kapcsolatban.

Figyelemmel ... tanú ezzel kapcsolatos panaszaira, a bíróság álláspontja szerint ... tanú előadása is azt erősíti, hogy a rendőrségnek oka sem volt arra, hogy akként járjon el, ahogy azt ... tárgyalási vallomásában állította.

...t is kihallgatta a bíróság tanúként. A tanú vallomásának lényege szerint másnap reggel hívta őt fel élettársa ... telefonjáról, hogy megverték a szomszédasszonyát, a Mariska nénit, ugyanakkor a tanú a rablással kapcsolatban érdemleges információval szolgálni nem tudott. Ezen vallomását tárgyaláson is megerősítve, 2010. július 5-én úgy nyilatkozott, hogy nincs tudomása a vádbeli cselekményről, előadását ... tanú is megerősítette.

Tanúként kihallgatta a bíróság ... élettársát, ...t is, aki szintén a sértett szomszédja. A tanúnak a vádbeli eseményekről érdemi tudomása nem volt, bár őt is meghallgatták a rendőrök a cselekmény felfedezését követően, melyről írásos feljegyzés nem készült.

..., ..., ... és ... tanúk vallomása tehát érdemleges adatokat nem tartalmazott a vád tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatban, egyedül ... vallomása ... tanú vallomásának szempontjából bírt némi jelentőséggel a ...ból történt előállításával kapcsolatban.

8./ A bíróság tanúként kihallgatta a Pásztói Rendőrkapitányság rendőreiként a vádbeli cselekmény helyszíni szemlét fogantató szemlebizottság tagjait, így ...t, a szemlebizottság vezetőjét, valamint ... bűnügyi technikust.

... tárgyalási vallomásának (27. számú jegyzőkönyv 17-19. oldal) lényege szerint konkrétan már visszaemlékezni nem tudott a helyszíni szemle lefolytatására, arra igen, hogy a szemle megkezdése előtt a helyszínt biztosító járőrökkel beszéltek. A helyszíni szemle jegyzőkönyve részletének elébetárását követően a tanú úgy nyilatkozott, hogy véleménye szerint biztosan volt a villanyóraszekrényen belül is ujjnyomkutatás, csak nem szerepel a jegyzőkönyvben. A helyszíni szemlejegyzőkönyv elébetárását követően a tanú úgy nyilatkozott, hogy a fényképeken a fészítési nyomok láthatók (133-137. oldal) bár a képek nagyon rossz

minőségűek, konkrétan három fészítési nyomot látott.

Tudomása szerint a szagnyomrögzítést a kutyás rendőr végezte és ő dönti el, hogy miről indítja a kutyát. A szemle jegyzőkönyvében egyébként időrendi sorrend is van, a szagnyomrögzítés egyből megtörténik, azzal nem lehet várni, ugyanakkor fehér kesztyűre a helyszínen nem emlékszik.

Kérdésre előadta, hogy úgy gondolja, hogy teljesen mindegy, hogy miről vesz szagnyomot a kutya, de lehet, hogy keveri, de mégis emlékszik kesztyűre, mert a kutyát nem lehet indítani a vérről, ezért nem az elkövetőek által hátrahagyott kesztyűről indították a kutyát. Arra is emlékezett, hogy a sértett fia mondta, hogy hol szokott lenni a kalapács, és akkor hol találták meg. A szemlejegyzőkönyv ezen részének elébetárását követően fenntartotta, hogy a szemlejegyzőkönyvben a sértett fiának tulajdonított előadások tőle származnak. A 151. oldal utolsó fényképének elébetárását követően úgy nyilatkozott, hogy egy kalapácsot találtak a helyszínen.

Avonatközásban, hogy a főkapitányság fedezte fel a folytatólagos helyszíni szemlén a bejárati ajtó bal szárnyán a lábnyomtöredéket úgy nyilatkozott, hogy a főkapitányságnak jobb a felszereltsége, és nappal biztos jobban látszik egy esetleges lábnyom, mint éjjel.

... bűnügyi technikust is kihallgatta a bíróság tanúként (27. számú jegyzőkönyv 19-21. oldal.) Vallomásának lényege szerint visszaemlékezni már nem nagyon tudott az eseményekre, ez egy szokásos szemle volt, olyan mint a többi. A helyszínbiztosító járőrökkel biztos, hogy beszélt a szemle megkezdése előtt, ugyanakkor a villanyóraszekrénnel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy csak annak ajtaját vizsgálta meg, ha belül is megnézte volna, akkor az úgy szerepelt volna a jegyzőkönyvben. Ekörben a tanú azt adta elő, hogy azért nem történt ujjnyomkutatás a

villanyóraszekrény belsejében, mivel ez a kapcsoló olyan kis nyomhordozó és recés is, így biztos, hogy nem marad meg rajta rögzíthető nyom, különösen ha időközben valaki visszakapcsolta és akkor már megint megfogta. Ugyanakkor rögzítésre került a tanú szerint egy kesztyű és megkérdőjelezhető, hogy lehetett-e egyáltalán ujjnyom a kapcsolón, szerinte nem, csak az ajtókereten. A feszítési nyomokkal kapcsolatban a fényképfelvételek alapján nyilatkozott, mely szerint felső zár és alul is két zár volt, ezért több feszítési nyomot rögzítettek fényképezéssel. A tanú is megerősítette, hogy ha véres volt a kesztyű, azzal nem lehet indítani a kutyát. A tanú szerint is a fényviszonyok miatt lehet, hogy nem vették észre a főkapitányság által a folytatólagos szemlén felfedezett és rögzített lábnyomtöredéket a bejárati ajtó külső bal oldali szárnyán.

Előadta a tanú továbbá, hogy a helyszínen talált kesztyűt hagyományos papírzacskóban vitte el szabályosan.

A két tanú kihallgatására annak tisztázása érdekében került sor, hogy kutattak-e ujjnyom után az elkövetők által lekapcsolt villanyóra automatán, azaz a kapcsolón, hiszen a vádlottak nyomozati első beismerő vallomása szerint a kesztyűt csak azután vették fel, miután ... I.r. vádlott a villanyóra automatáját lekapcsolta. A szemlebizottság vezetője és a bűnügyi technikus ellentétes vallomást tett avonatközásban, ugyanakkor a bűnügyi technikus előadását fogadta el a bíróság, miután az a szemlejegyzőkönyvben foglaltakkal is megegyezik, azaz a villanyóra automatáján ujjnyomot nem is kerestek, csak a villanyóraszekrény ajtaján.

A szagnyomkövető kutya indításáról pedig egyértelműen nyilatkoztak a tanúk, hogy az nem a szemlebizottság dolga, hanem az értesített kutyavezető rendőr biztosítja a szagnyomot és indítja a nyomvezető kutyát is.

9./ Tekintettel arra, hogy a nyomozati tanúkihallgatási jegyzőkönyvében az elkövetők

száma vonatkozásában ... sértett nyilatkozni nem tudott, egy elkövetőről beszélt biztosan, ugyanakkor a nyomozati iratok 91-93. oldalán található helyszínbiztosító rendőrfőnök (..., ...) rendőri jelentése a sértett elmondását akként rögzítette, hogy elkövetőkről beszélt a sértett, a bíróság szükségesnek találta a helyszínre elsőként kikerülő rendőrfőnököket tanúként kihallgatni.

... tárgyalási vallomása szerint (27. számú tárgyalási jegyzőkönyv 15-16. oldal) a riasztás után kollégájával együtt ők érkeztek ki először a helyszínre és ők hívták a mentőt is. Kikerelésüket követően senki nem változtatott a helyszínen. A tanú csak a sértettre tudott a tárgyaláson visszaemlékezni, illetőleg arra, hogy ...t is meghallgatták. Megkérdezték tőlük, hogy mi történt, ők elmondták, hogy emlékezetből került a rendőri jelentésbe a tanú elmondása. Az események után több mint egy évvel is a tanú úgy nyilatkozott, hogy ha jól emlékszik, a sértett két embert mondott, hogy ütötték, ahol érték, bár elég zavart volt, sokkos állapotban volt, de összefüggően, jól beszélt. A tanú nem emlékezett arra, hogy sértett szomszédjának, ...nak a tanúkihallgatását ő fogadtatósította, ennek elétárását követően úgy nyilatkozott, hogy erre nem emlékezett, de az ő aláírása van ott, ő hallgatta ki a tanút, a tanúkihallgatás a helyszínen, a rendőri jelentés pedig a kapitányságon készült, azt együtt írta kollégájával, ...l. A helyszíni szemlén ők már nem működtek közre.

... tanúvallomásának lényege (27. számú jegyzőkönyv 16-17. oldal) szerint a helyszínre kikerelve egy öreg nénit hallgattak meg, aki elmondta, hogy rátörték az ajtót, bejöttek és megverték őt és pénzt követeltek tőle. Ők hívták a mentőt és ők értesítették az ügyeletet helyszínelők küldése érdekében. A tanú előadása szerint csak szóban hallgattak meg a személyeket, saját maguknak írták fel egy RK-lapra, de konkrétan azt, hogy ki mit mondott, azt nem, ha RK-lapon van a rendőri jelentés alapja, akkor elvileg az a rendőrség gépében megtalálható. Kollégájával együtt írták a jelentést emlékezetből, ha annyi mindent mondanak, akkor nyilván felírják, de itt csak

annyit mondott a sértett, hogy bejöttek, és még, hogy lekapcsolták a villanyórát. Az eseményeket követően több mint egy évvel a tanú úgy emlékezett, hogy a sértett több elkövetőről beszélt, ők nem találták ki azt, ami a rendőri jelentésben van és nem is tettek hozzá. Emlékezett a tanú arra is, hogy a hölgyön kívül más személyt is meghallgattak, az egyik szomszédot, de ő csak a sértettre emlékszik, a sértett fiára nem emlékszik.

Ezt követően olvasta fel a bíróság a két tanú rendőri jelentését a nyomozati iratok 91-93. oldaláról, felolvasás után úgy nyilatkoztak a tanúk, hogy felismerik a jelentést és az abban írtakat fenntartják. ... kérdésre előadta azt is, hogy amikor kiérték, a bejelentővel találkoztak először, aki elmondta, hogy átment hozzá a sértett és elmondta, hogy mi történt vele. Meghallgatták mind a két személyt és utána rögzítették a jegyzőkönyvben.

A bíróság ekörben dr.Béla Árpád igazságügyi elmeorvos szakértőt is nyilatkoztatta, miszerint az a személy, akit bántalmaznak ily módon, ahogyan ...t, a vele történeteket közvetlenül a cselekményt követően, vagy később tudja pontosabban, a valóságnak megfelelően elmondani. Ez alapján az elmeorvos szakértő álláspontja szerint bizonyos idő elteltével tisztulnak a dolgok, így mindenféleképpen a későbbi számíthat pontosabb vallomásnak. A bíróságnak a két tanú vallomása és a rendőri jelentésben foglaltak alapján ugyanakkor azt kellett megállapítania, hogy a helyszínre elsőként kiérkező rendőröknek ... többesszámban, több elkövetőről beszélt.

Tekintettel arra, hogy ... I.r. vádlott vallomását első ízben akként változtatta meg, hogy egyedül követte el a terhére rótt bűncselekményeket, a bíróságnak azt is meg kellett vizsgálnia a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében, hogy a bizonyítékok egy vagy több elkövetőre utalnak.

Az igazságügyi nyomszakértői vélemény szerint tényként állapítható meg az, hogy a folytatólagos szemlén a főkapitányság által a sértett házának külső bejárati ajtajának bal szárnyáról a középvonalnál mintegy 1 méteres magasságban rögzített lábnyomtöredéket nem ... I.r. vádlott cipőjével hozták létre, amit többszöri állítása szerint viselt a bűncselekménykor.

Ugyancsak a folytatólagos szemlén (nyomozati iratok 117. oldal) 4. számú bűnjelként a sértett házának udvarán, a kaputól 20 méterre, az épülettől 2 méterre, az udvar közepén lévő füves területen található földes területről kifényképezéssel egy db saroknyomtöredéket rögzítettek.

A bíróság felhívására az ügyész igazságügyi nyomszakértői vizsgálatot végeztetett el a nyomozóhatósággal. A 2010. április 20-án megküldött, Molnár Ferenc igazságügyi nyomszakértő véleménye szerint a 4. számú bűnjelként rögzített lábbelinyomtöredéket nem az ...tól lefoglalt lábbelivel hozták létre. Ha és amennyiben igaz az, hogy az I.r. vádlott a tőle lefoglalt cipőt viselte a bűncselekmény elkövetése során, ezen két igazságügyi nyomszakértői vélemény alapján az a következtetés vonható le - különösen a sértett házának bejárati ajtaján fellelt lábnyomtöredékkel kapcsolatban -, hogy ... I.r. vádlott a nyomozás során előterjesztett első vallomásaiban mondottaknak megfelelően nem egyedül vett részt a bűncselekmény elkövetésében.

Figyelemmel tehát az I. és II.r. vádlottak nyomozati vallomásaira, az igazságügyi nyomszakértői véleményekre és a ... és ... helyszínbiztosító rendőrök rendőri jelentésében foglaltakra, az ebben szereplő ... sértett előadására, megállapítható az, hogy nem egy elkövető járt a vádbeli helyen és időben a sértett házában. Bár kétségtelen tény az, hogy ez a bűncselekmény egy személy részéről is elkövethető volt, a bíróságnak arra is figyelemmel kellett lennie, hogy az önmagukra és társukra is

terhelő beismerő vallomásukban mindkét vádlott következetesen úgy nyilatkozott, hogy a sértett azt a kérdést intézte feléjük, amikor megjelent az előszobában, hogy „kik azok?” így ez alapján is az állapítható meg, hogy a sértett maga is azt észlelte a felébredését követően, hogy több személy tartózkodik a házában.

Ez a bíróság által a fenti bizonyítékokból levont következtetés tehát azt erősíti, hogy több elkövető járt a sértett házában és követte el a sértett sérelmére a bűncselekményeket.

10./ A bíróság bizonyítékként értékelte és fogadta el a tényállása megállapítása során a Pásztói Rendőrkapitányság és a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság által fogatosított helyszíni szemle jegyzőkönyvében eredetben, illetve kifényképezéssel rögzített bizonyítékokat:

a.) A Pásztói Rendőrkapitányság 2009. május 22-én 03 óra 45 perctől 06 óra 34 percig fogatosította a helyszíni szemlét, melynek során az alábbi megállapításokat tették, az alábbi nyomokat rögzítették:

1.) A villanyóra ajtaján a bűnügyi technikus nyomkutatót végzett, mely eredményre nem vezetett.

2.) A verandán található hűtő tetejéről lefoglalásra került egy ún. rázós lámpa, melyet eredetben lefoglaltak 1. számú bűnjelként.

3.) A ház bejárat ajtajának belső faajtójáról, a kilincstől 20 cm-re felfelé, a fakerettől 3 cm-re, az üvegekazetta külső felületéről a bűnügyi technikus ujjnyomtöredéket rögzített 2. számú bűnjelként.

Az ajtófélfá bal oldalán a bűnügyi technikus nyomkutatója eredményre nem vezetett.

4.) Az ajtófélfá baloldalán, a zár magasságában, valamint tőle 15 és 40 cm-re feszítési nyomokat rögzített kifényképezéssel.

5.) Bent a házban az előszoba végén 3. számú bűnjelként a szobaajtónál, annak nyitott állapota mellett közvetlenül mellette eredetben egy fehér színű vászonkesztyűt rögzítettek.

6.) A hálósobában kutatási nyomokat rögzítettek, fényképfelvétellel is.

7.) 4. számú bűnjelként a ház konyhájában kutatási nyomok mellett a konyhabútor bal oldali három kisméretű fiókjánál, az alsó fiók bal felső sarkáról ujjnyomtöredéket rögzítettek.

8.) 5. számú bűnjelként az előszobában a tűzhely előtt lévő hordó tetején található kalapácsról szagnyomot rögzítettek, majd a kalapácsot 6. számú bűnjelként eredetben lefoglalták.

9.) A kamrában, a bal oldali sarokban lévő, nagy méretű fagyaszótóládánál a bűnügyi technikus nyomkutatása eredményre nem vezetett.

A 2. és 4. számú bűnjelként rögzített ujjnyomtöredékek vonatkozásában Vargáné Nagy Melinda igazságügyi ujjnyomatszakértő megállapította, hogy ezen rögzített daktiloszkópiai nyomokban a bőrfodorszálak rajzolatai elmosódottak, kellő számú egyedi sajátossággal nem rendelkeznek, így azonosításra nem alkalmasak (nyomozati iratok 183. oldal).

A nyomozati iratok 205. oldalán található, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság

Bűnügyi Technikai Osztályának átirata szerint a T/57/1/2009. szám alatti bűnjel (elem nélküli ún.rázós lámpa, az összesített bűnjeljegyzék 1. tétele) vonatkozásában a vegyszeres ujjnyomkutatás cián-akrilátos eljárással eredményre nem vezetett.

Az ujjnyomatszakértői véleményeket a vádlottak személye vonatkozásában őket mentő bizonyítékként értékelni nem lehetett, figyelemmel arra, hogy a vádlottak első, magukra és társukra is beismerő vallomásuk szerint a házban már kesztyűt viseltek, nem is volt várható, hogy egyáltalán ujjnyomot hagyjanak hátra, mely kesztyűviselésre vonatkozó tényről alátámasztja az is, hogy a helyszíni szemle során 3. számú bűnjelként lefoglalásra került az előszobából a belső ajtó mellől a földről (137-139. oldal 41-44. számú képek) egy fehér színű kesztyű, mely nyilvánvalóan nem a sértetté, annak vallomása szerint.

Az 1. számú bűnjelként lefoglalt rázó lámpa vonatkozásában történt meg a ... nevű nyomkövető kutya indítása ... rendőrzászlós által, mely nyomkövetésről jegyzőkönyv is készült (nyomozati iratok 153. oldal), melyet a bíróság a korábbiakban már értékelt, ezért erre ehelyütt csak hivatkozik.

Ugyancsak értékelte már az ítélet indokolásának korábbi részében a bíróság a helyszíni szemle során lefoglalt kalapácsról rögzített szagnyomoknak a vádlottak szagmintáival való szagazonosításával kapcsolatban rendelkezésre álló jegyzőkönyveket és azokból korábban már a bíróság következtetéseit levonta. Ekörben értékelte bizonyítékként a bíróság a nyomozati iratok 155-157. oldalán található szagmaradvány rögzítéséről készült jegyzőkönyvet a kalapács fanyele vonatkozásában.

b.) Nappali világosság mellett a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság folytatólagos szemlét végzett 2009. május 22-én 09 óra 30 perctől 11 óráig.

Ennek során az alábbi nyomok, bűnjelek, mint bizonyítékok rögzítésére került sor:

1.) 1. számú bűnjelként a ház előtt a vízelvető árokból, az útpadkától 2 méterre, illetőleg a kerítéstől is 2 méterre piros-fekete energiatároló alumíniumflakon került lefoglalásra (a 2010. április 20-án megküldött fényképfelvétel 14-20. számú képei).

2.) 2. számú bűnjelként a 70 cm-es betonlappal rendelkező, onnan 1 méter magasságban dróthálós kerítésen található 2 db betonoszlop között, a nagykapu mellett lévő betonoszloptól 10 cm-re, a drótháló tetején a bűnügyi technikus 1 cm hosszúságú elemi szálat rögzített eredetben.

3.) 3. számú bűnjelként a kerítés tövéből, a kapu feljárójából talajmintát rögzítettek eredetben.

4.) A ház udvarából, a kaputól 20 méterre, az épülettől 2 méterre, az udvar közepén található füves területen található földes részről kifényképezéssel 1 db saroknyomtörédket rögzítettek 4. számú bűnjelként.

5.) 5. számú bűnjelként a ház oldalába építve található villanyóradoz szélétől 5 cm-re, az óradoz alján lévő deszkáról, a bal oldalról 2,5 cm-es kék színű elemi szálat rögzítettek eredetben.

6.) A villanyóradoz alatti falkaparekmintát 6. számú bűnjelként rögzítettek.

7.) A ház dupla bejárati ajtajának külső bejárati ajtajának bal szárnyáról, a középvonaltól 5 cm-re, az aljától 1 méter magasságban, 1 db orral felfelé irányuló lábnyomtörédket rögzítettek 7. számú bűnjelként fekete lábnyomfóliára.

8.) 8. számú bűnjelként a ház belsejéből egy konyhakést rögzítettek az előszobában.

9.) 9. számú bűnjelként az ugyancsak a bejárati ajtón belépve jobbra található műanyagbordó mellett lévő asztal bal sarkán egy vezetékes telefonkészüléket találtak, melynek hátsó dugalj részéről steril mintavevő pálcával, desztillált vizes oldattal, törléses módszerrel DNS mintát rögzítettek, illetve 10. számú bűnjelként a bejárati ajtó mellett, az ajtó mögött lévő telefoncsatlakozó aljzatról ugyancsak steril mintavevő pálcával, desztillált vizes oldattal, törléses módszerrel szintén DNS mintát.

10.) Ezen kívül 11. számú bűnjelként a spájz ajtaja előtt lévő gyűrött állapotú papírzsebkendőt rögzítettek eredetben.

A 7. számú lábnyomtöredék és a 4. számú saroknyomtöredék vonatkozásában a bíróság már értékelési körébe vonta korábban az igazságügyi nyomszakértői véleményeket, melyek szerint azokat nem az I.r. vádlott által átadott lábbelivel hozták létre.

A 9. és 10. számú bűnjelként rögzített DNS nyomok vonatkozásában az ügyész ezzel kapcsolatban további bizonyítékként nem tárt a bíróság elé igazságügyi DNS szakértői véleményt.

A 2. számú bűnjelként rögzített, 1 cm hosszú elemi szál vonatkozásában a bíróság értékelési körébe vonta a nyomozati iratok 189-190. oldalán található Károly Istvánné igazságügyi vegyész szakértő (BSZKI) szakértői véleményét. A szakértő az elemi szálat a helyszíni szemle során lefoglalt fehér színű vászonkesztyűvel hasonlította össze, ennek során megállapította, hogy a fehér színű viszkóz alapanyagú elemi szálaból álló szálcsozó nem az elkövető által hátrahagyott fehér színű kesztyűből származik.

Ekörben a bíróság álláspontja az, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg az,

hogy ez a bizonyos elemi szál mikor került a sértett háza kerítésének dróthálójának tetejére, ezen elemi szál, mint bizonyíték nem hozható összefüggésbe a vádbeli cselekménnyel sem, ezért ebből további következtetést levonni a bíróságnak nem lehetett.

A folytatólagos szemle során lefoglalt további bűnjelek pedig további vizsgálatra nem kerültek, azok a bíróság álláspontja szerint sem terhelő, sem mentő bizonyítékként nem értékelhetők a vádlottak vonatkozásában. Az 5. számú elemi szál összehasonlító vizsgálatára sem kerülhetett sor, mivel nem volt mivel összehasonlítani.

11./ ... sértett egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a Pásztói Rendőrkapitányság által fogatosított helyszíni szemle során 3. számú bűnjelként az előszobában a sértett által használt szoba kinyitott ajtaja mellett a földön a gyűrött szőnyegről gyűrött állapotban lefoglalt fehér színű kesztyű nem az ő tulajdonát képezi, ezért e vonatkozásban levonható az a következtetés, hogy ezt az adott helyen csak és kizárólag az elkövető vagy az elkövetők hagyhatták hátra.

A nyomozóhatóság ezen fehér kesztyű vonatkozásában hemogenetikai szakértői vizsgálatot rendelt el. Ehhez a nyomozati iratok 625. és 717. oldalán található mintavételi jegyzőkönyvek szerint DNS mintát rögzített a bűnügyi technikus szabályszerűen, steril mintavevő pálcára szálnyálkahártya-törletként I. és II.r. vádlottól.

A helyszíni szemle során lefoglalt fehér színű vászonkesztyűt a bíróság eredetben bemutatta a tárgyaláson 2010. augusztus 30-án dr. Lászik András igazságügyi orvosszakértő meghallgatásakor.

A nyomozati iratok 197-201. oldalig található DNS vizsgálat alapján elkészített igazságügyi szakértői vélemény szerint az 1 db fehér színű, ötujjas szövetkesztyű

ujjainál és a csuklóhoz közeli részen szabad szemmel is látható vérynomszennyeződések észleltek, arról több helyről mintákat biztosítottak, mégpedig a szövetkesztyű középső ujjánál, a csuklóközeli részén és a szövetkesztyű belsejéből. A DNS mintákat az igazságügyi orvos- és genetikus szakértő megvizsgálta és nyomozás során készített szakvéleményében azt állapította meg, hogy a fehér színű ötujjas kesztyűn legalább két különböző személytől származtatható DNS tulajdonságokat tudtak kimutatni.

Az igen érzékeny extrém polimorf SE33STR lokuszon mind ... , mind ... terheltek genotípusa megegyezett és ugyanezt a genotípust detektálták a fehér színű ötujjas szövetkesztyű belsejéből (3/C) nyert minta tekintetében is, mely szakértői vélemény alapján egyértelműen azok származhatnak a terheltektől.

Tekintettel arra, hogy maga a szakértői vélemény is azt tartalmazza, hogy szükség esetén a nyomozóhatóság kérésére az igen költséges részletes DNS vizsgálatokat is elvégzik és a vádiratban az szerepelt, hogy az igazságügyi genetikus szakértői vizsgálat mindkét vádlott DNS-ét kimutatta a kesztyűn (jóllehet csak genotípus-egyezőséget állapított meg a szakvélemény), a bíróság szükségesnek találta a részletes DNS-vizsgálatok elvégzését, ezért erre felhívta az ügyészt.

Az ügyész 2010. május 31-én 23.alszám alatt küldte meg a részletes hemogenetikai szakvéleményt. A bíróság által elfogadott és bizonyítékként értékelt hemogenetikai szakvélemény szerint a szövetkesztyű belsejében rögzített DNS minták (287/09/DNS/3C) összehasonlításra kerültek ... I.r. és ... II.r. vádlottak DNS tulajdonságaival. A szakértői vélemény szerint a nagyobb koncentrációban jelenlévő (ún. majorkomponensek) DNS tulajdonságok minden egyes vizsgált lokusz tekintetében megegyeztek ... I.r. vádlott DNS tulajdonságaival. Ezzel a DNS profillal a talált DNS tulajdonságok magyarországi népességben előfordulási gyakoriságai

alapján csak minden 314 ezertrilliomodik hímnemű személy rendelkezne, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy a helyszíni szemle során lefoglalt kesztyű belső felszínén talált biológiai anyagmaradványok ... I.r. gyanúsítottól származnak.

A talált kevert DNS tulajdonságok több lokusz tekintetében eltértek ... DNS tulajdonságaitól, így azok tőle származása nem bizonyítható.

A bíróság szükségesnek találta a hemogenetikai szakvéleményt előterjesztő dr. Lászik András igazságügyi orvos- és genetikus szakértő tárgyalási meghallgatását (34. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3-7. oldal).

A szakértő fenntartotta a részletes genetikai szakvéleményt és a nyomozás során előterjesztett szakvéleményét is. Az eredetben elétárt, lefoglalt fehér szövetkesztyűt felismerve úgy nyilatkozott, hogy ezen kesztyűt vizsgálták és a kesztyű belsejéből rögzített biológiai anyagmaradvány volt a DNS vizsgálat alapja. A szakértő kérdésre kifejtette, hogy az általuk 3/A számnál rögzített DNS minta teljesen más genotípus, mint a vádlottaké, valószínű, hogy esetleg a sértetté lehet, a kesztyű belsejéből 3/C szám alatt rögzített biológiai anyagmaradvány izzadmány és viszonylag kevert minta, ugyanakkor lényegesen nagyobb koncentrációban voltak jelen ...nak a DNS tulajdonságai. Kevert minta valószínűleg izzadmány és vér is.

A szakértő szerint a tenyér közepén szoktunk a legjobban izzadni is egyébként. A részletes vizsgálattal kapcsolatban a szakértő előadta, hogy nem egy lokuszon, hanem 16 helyen vizsgálták a genotípusokat, mivel ekkorra már olyan mennyiségű információ áll rendelkezésre, hogy tudnak a lakosságra igen nagy valószínűséggel számolni.

A szakértő szerint az első, nyomozás során előterjesztett szakvéleményében azt fejtették ki, hogy csak az valószínű, hogy csak tőlük származhat a kesztyűn talált biológiai anyagmaradvány DNS mintája, ez korántsem jelent kétséget kizáró

véleményt. Kifejtette a szakértő tárgyalási meghallgatásán a major és minor komponensek mibenlétét a kevert minta vonatkozásában és azt is, hogy a kevert minta esetében legalább két személyről van szó, és hogy mindkettő férfi lenne, az nem feltétlenül egyértelmű. A DNS tulajdonságok alapján két embernek a keverékéről van szó.

Kérdésre a szakértő kifejtette, hogy teljes bizonyossággal nem zárható ki, hogy utoljára nem ... I.r. vádlott kezén volt a kesztyű, de ezt a szakértő nem valószínűsítette, hogy utoljára nem ... kezén lett volna a kesztyű, ugyanis a szakértő véleménye szerint izzadmány akkor marad vissza, ha stresszhelyzetben van az illető, vagy erősen megmarkolja a tárgyat, mert ilyenkor a bőrből kinyomódnak a molekulák és rátapadnak a kesztyűre.

Stresszes szituációnak kell lennie, vagy sokszor kell használni a kesztyűt. Stresszes szituációban elég egyetlen alkalom a szakértő véleménye szerint, és a vád tárgyává tett cselekmény az elég stresszes szituáció, izzadni fog az elkövető tenyere. Kérdésre előadta a szakértő azt is, hogy ha valakivel dulakodik, ez típusos vészreakció, felpörög, izzad és ha a kesztyűt valaki más is felvette volna és dulakodik benne, akkor nem két, hanem három személy DNS-e lenne a kesztyűn a kevert mintában, ez nem zárható ki ugyan, de ez a szakértő szerint nem valószínű. A szakértő álláspontja szerint jelenleg nem lehet megállapítani, hogy a biológiai anyagmaradvány mikor került a kesztyűre. Ha valaki még felvette volna a kesztyűt az izzadás után és tőle is marad minta, minél kevertebb a minta, annál nehezebb kimutatni benne DNS tulajdonságokat. Egyértelműsítette a szakértő, hogy a döntő minta a kesztyű belsejében volt a tenyér részen. A külső minta, mivel szövetkesztyűről van szó, az ujjak magasságában kívülről került oda, ezért valószínűsíti a szakértő, hogy a sértett vére az, de ez vizsgálattal kiderülhet. A szakértő álláspontja szerint ha a helyszínen hagyott kesztyűt valaki csak megfogta vagy megérintette, nem marad rajta nyom, de

megint más a helyzet, ha stresszállapotban van, felveszi a kesztyűt, eszközt fog meg vele, vagy összeszorítja. A kézen általában inkább a tenyér izzad, a kézháton általában más tapintású és típusú a bőr, a tenyéren nincs szőr.

Az igazságügyi orvos- és genetikus szakértő tárgyalási előadása alapján tehát a bíróság a részletes genetikai vizsgálatra figyelemmel is azt állapíthatta csak meg, hogy a szövetkesztyű belsejéből rögzített biológiai anyagmaradványból kimutatható ún. kevert DNS minta kétséget kizáróan ... I.r. vádlottól származik, ebből pedig az a további következtetés is levonható, hogy a kesztyűt hagyta hátra. ... I.r. vádlott a nyomozás során többször elismerte, hogy a kesztyűjét hátrahagyta és tárgyalási szakban is első vallomásában azt tartotta fenn, hogy egyedül volt csak a bűncselekmény elkövetésénél, és nyomozati vallomásait is fenntartotta ezzel a változtatással. A 2010. augusztus 30-i tárgyaláson már úgy nyilatkozott, hogy a kesztyűt nem ő hagyta a sértettnél, a rendőrségen azért mondta ezt, hogy ő volt, mert félt és nem vitatta, hogy a kesztyű egyébként az övé, amiben segédmunkásként fizikai munkát végzett és izzadt is, ezért származhat a kesztyűről rögzített DNS minta tőle.

A bíróságnak mérlegelése során azt kellett eldöntenie tehát az I.r. vádlott megváltoztatott védekezésére figyelemmel (34. számú jegyzőkönyv 7. oldal 4-5-6. bekezdés), hogy a kétségkívül a bűncselekmény elkövetési helyszínén az elkövető által hátrahagyott kesztyű nem pusztán az I.r. vádlotté, hanem azt ő is viselte a bűncselekmény elkövetésénél.

Ekörben a bíróság az alábbiakra kíván rámutatni:

Mindamellett, hogy a bíróság által a tényállás megállapítása szempontjából elfogadott első körben tett részletes, feltáró jellegű beismerő vallomásában elismerte az I.r.

vádlott, hogy a kesztyűt ő hagyta hátra, a bíróságnak azt is mérlegelnie kellett, mivel nem cáfolható, hogy ezt a kesztyűt korábban is használta, hogy ténylegesen az I.r. vádlott kezén volt-e akkor, amikor a sértettet bántalmazták. A szövetkesztyű belsejében talált biológiai anyagmaradvány odakerülése vonatkozásában a szakértői vélemény alapján maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az izzadmány keletkezése valamilyen stresszhelyzetnek tudható be és a törvénnyel ilyen cselekmény vonatkozásban összeütközésbe még nem került I.r. vádlott a biológiai törvényszerűségek alapján nyilvánvalóan stresszhelyzetben lehetett. Alátámasztja ezt az is, hogy a kesztyűt a padlón gyűrött állapotban, a sértett által is elmondott bántalmazása helyén találták meg.

Ezen körülményből tehát az a további következtetés is levonható, hogy a sértett idős kora ellenére védekezni próbált, melynek során került le a kesztyű a sértettet bántalmazó elkövető kezéről. A szakértő mindezek mellett nem tartotta valószínűnek azt, hogy ne az elkövető kezén lett volna utoljára a kesztyű, bár teljes mértékben ezt kizárni nem tudta. S bár a kiegészítő, immáron harmadik DNS szakértői vélemény tárgyalás anyagává tétele után az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy ő járt a helyszínen és elkövette a bűncselekményt, de egyedül (47. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 2-3. bekezdés), a bíróság a részletes szakértői véleményben szereplő kevert minta vonatkozásában az ún. minor, tehát kisebb koncentrációban jelen lévő DNS tulajdonságok, komponensek vonatkozásában szükségesnek találta a szakértői vélemény kiegészítését. Ennek érdekében elrendelte a sértett szájnyalakahártyája törletének rögzítését és dr. Lászik András szakértőnek való megküldését.

A 43. alszám alatti szakvéleményt a bíróság elfogadta és bizonyítékként értékelte a tényállás megállapítása szempontjából. A szakértői vélemény azt tartalmazza, hogy a fehér színű ötujjas kesztyű belsejében a részletes vizsgálatok során legalább két különböző személytől származtatható DNS tulajdonságokat tudtak kimutatni. A nagyobb koncentrációban (az ún. majorkomponensek) a DNS tulajdonságok minden

egyes lokusz tekintetében megegyeztek ... DNS tulajdonságaival, míg a kisebb koncentrációban jelenlévő ún. minorkomponensek minden egyes vizsgált lokusz tekintetében teljes azonosságot mutattak ... sértett DNS profiljával. Ezzel a DNS profillal a DNS tulajdonságok magyarországi népességben előforduló gyakorisága alapján csak mintegy minden 5410 trilliomodik személy rendelkezne, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy a helyszíni szemle során lefoglalt kesztyű belső felületén talált biológiai anyagmaradványok minorkomponensei ... sértettől származnak.

A fenti kesztyűről 258/09/DNS/3A-B. szám alatt biztosított minták részletes DNS vizsgálatától eltekintett költségtakarékossági okokból a szakértő azzal, hogy azok DNS tulajdonságai az extrém polimorf SE33 STR lokuszon ... sértett DNS-ével megegyező tulajdonságokat mutattak.

Ezen szakértői vélemény alapján egyértelmű az, hogy az előzőekben leírtakra is figyelemmel nyilvánvalóan a kesztyűt utoljára viselő személytől származó biológiai anyagmaradvánnyal keveredhetett össze ... sértett biológiai anyagmaradványa, kizárható ezért az, hogy a kesztyű más személy kezén, mint I.r. vádlott kezén lett volna utoljára és a bűncselekmény elkövetésekor is. A kevert minta majorkomponensei az I.r. vádlottól, a minorkomponensei a sértettől származnak, ez pedig egyértelműen arra utal (a kesztyű tenyér részén talált DNS nyomok alapján), hogy a vérző sérüléseket elszenvedett sértettet ezen kesztyűt viselve bántalmazták, mert csak így keveredhetett össze az elkövető és a sértett DNS mintája. Ha nem az I.r. vádlott kezén lett volna a bántalmazáskor a kesztyű, akkor további személy DNS tulajdonságait is ki kellett volna mutatnia a DNS vizsgálatoknak. Az azonban kétséget kizáróan megállapítható, hogy a nagyobb koncentrációban jelen lévő DNS tulajdonságok I.r. vádlottól, a kisebb koncentrációban jelen lévők pedig a sértettől származnak, a genetikus szakértő tárgyalási előadása szerint pedig nem három, hanem két személy DNS-e van a kesztyűn, a kevert mintában.

Megállapítható tehát, hogy a kétségtelenül az elkövető által hátrahagyott kesztyű ... I.r. vádlott kezén volt a bűncselekmény elkövetésekor, ezen kesztyűben bántalmazta korábbi vallomásának megfelelően a sértettet, így a bűncselekmény elkövetőjeként a bűncselekmény helyszínén való jelenléte kétséget kizáróan bizonyított a bíróság álláspontja szerint.

Ezért a bíróság elvetette az I.r. vádlott azon védekezését, miszerint a kesztyű tulajdonjogát nem vitatva, még a 2010. november 8-i tárgyaláson is úgy nyilatkozott (47. számú jegyzőkönyv 3. oldal 1. bekezdés), hogy nem tudja, hogy került a bűncselekmény elkövetésének helyszínére a kesztyű. Emellett pedig azon I.r. vádlotti előadás fogadható csak el valósnak, hogy az I.r. vádlott részt vett a bűncselekmény elkövetésében (47. számú jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés).

A bíróság tehát kétséget kizáróan megállapította, hogy az elkövető által hátrahagyott kesztyűt az összes körülményre figyelemmel az I.r. vádlott viselte a bűncselekmény elkövetésekor. Ezen bizonyíték tükrében vizsgálva az I.r. vádlott nyomozati, önmagára és társára is terhelő vallomását, ezen beismerő vallomás fogadható el hiteles vallomásnak mindkét vádlott vonatkozásában, ezáltal pedig a II.r. vádlott ugyancsak a nyomozás első szakaszában tett beismerő, társára terhelő vallomása felel meg a valóságnak.

12./ A bíróság a tényállásában a sértett bántalmazására és az általa elszenvedett sérülésekre vonatkozó részt az I. és II.r. vádlott elsődleges nyomozati vallomásai, a sértett előadása, a dr. Kenessey Albert Kórház ambulánslapjai és orvosi látletele és véleménye (nyomozati iratok 215-223. oldal), illetve a sértettől készült fényképfelvételek (nyomozati iratok 227-231. oldal), valamint az orvosi iratok és a sértett fényképfelvételein alapuló, dr. Juhász Tamás igazságügyi orvosszakértő szakértői véleménye és tárgyalási előadása alapján állapította meg.

A sértett által elszenvedett sérülések anatómiai elhelyezkedése is alapot adott a vádlottak első feltáró, önmagukra és társukra is terhelő beismerő vallomásában a sértett bántalmazásának módja körében előadottak hitelességének vizsgálatára, ugyanis a bíróság összevetette az ekörben az I. és II.r. vádlott által a nyomozás során előadottakat a sértetten elhelyezkedő sérülésekkel.

I.r. vádlott első nyomozati vallomásában a sértett konkrét bántalmazásával kapcsolatban azt adta elő, hogy a sértettet mindketten bántalmazták, de nem tudja, hogyan került a földre, a földön ő bántalmazta, kétszer megrúgta. A legelső vallomásában úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, hogy a testvére hogyan bántalmazta, de talán kétszer lelökte a sértettet (2009. május 29-i vallomás).

A 2009. június 10-i gyanúsított kihallgatásakor ekörben az I.r. vádlott azt adta elő, hogy a sértett bántalmazása azzal kezdődött, hogy a II.r. vádlott a vállánál fogva lökte fel a sértettet, mire ő elesett, a földön feküdt, ott a II.r. vádlott befogta a száját, hogy ne sikítson, de nem ütötte meg. Ezt követően kutattak tovább a konyhában, majd a hús magukhoz vételét követően az I.r. vádlott szerint a sértett felkelt, mire ő kétszer megrúgta.

A 2009. szeptember 18-i vallomásában ugyancsak azt adta elő, hogy két kézzel fellökte a II.r. vádlott a sértettet, mire az a földre esett, majd odaugrott hozzá és többször, kétszer vagy háromszor megütötte őt ökölbe szorított kézzel megütötte, a vállán vagy a mellén találta el, melynek következtében a sértett erősen nyögött, próbált védekezni, őt megütni. Az I.r. vádlott előadása szerint bal kézzel lefelé, közepes erővel ütötte meg, mert a jobb kezéről a sértett lerántotta a kesztyűjét.

Az I.r. vádlott ekkori előadása szerint, látva mindezt a II.r. vádlott, ő is többször megütötte a sértettet, de hogy pontosan hogyan, hol találta el, megmondani nem tudta, inkább a fejét ütötte.

Ezenkívül előadta még az I.r. vádlott, hogy két alkalommal meg is rúgta a sértettet az előszobában közepes erővel, mely rúgások a fejét és a váll környékét érték. Ekkor már feküdt és ekkor hallgatott el a sértett.

A II.r. vádlott a sértett bántalmazása körében legelső nyomozati vallomásában 2009. május 27-én előadta, hogy ellökte a sértettet, amikor az megjelent, a sértett a földre esett, majd az I.r. vádlott odaugrott és elkezdte ütni a kezével többször ököllel, hogy ne ordítson. Sokáig ütötte, addig, amíg el nem hallgatott. Elismerte a II.r. vádlott, hogy ő is megütötte tenyérrel a sértettet a fejét 3-4 alkalommal, de I.r. vádlott bele is rúgott, de hogy hányszor, azt nem tudta megmondani. A bántalmazásra az előszobában került sor és a vállánál fogva történt a hanyatlökés.

A helyszíni kihallgatásán 2009. május 28-án azt adta elő a II.r. vádlott, hogy jobb kézzel, tenyérrel a bal vállánál meglökte, amitől ő hanyatt esett az ajtó előtt, majd az I.r. vádlott odaszaladt és elkezdte őt bántalmazni ököllel és tenyérrel, több ütést mért az arcára. A sértett sikoltozni kezdett és ő ekkor tenyérrel befogta a száját, eközben az I.r. vádlott rugdosta, majd a sértett elhallgatott. Ezt követően mentek vissza a spájzba, a már szatyrokba előkészített húsért és gyorsan távoztak.

... sértett a bántalmazásával kapcsolatban pontosan visszaemlékezni nem tudott, mely elfogadható, hiszen az eszméletét is elvesztette. A bántalmazással kapcsolatban azt adta elő, hogy amikor kiment a szobájából az előszobába, rögtön fojtogatni kezdték, erősen markolták őt és csak arra emlékszik, hogy a nyakát fojtogatták és a hátát rugdosták (2009. május 22-i tanúvallomása). 2009. október 28-án folytatólagos kihallgatásán korábbi vallomását kiegészítve annyiban egészítette ki ekörben a sértett, hogy az elkövető elkapta a nyakát, majd ezután a földre került, több ütés és talán rúgás is érte, hiszen a teste tele volt sérüléssel, de ezekre az ütésekre és rúgásokra nem emlékszik, csak a sérülései mutatták, hogy mi történt vele. Ekkor is megerősítette, hogy amikor a földre került, elveszítette az eszméletét.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény, valamint az orvosi iratok és a sértett

bántalmazásáról készült fényképek alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott első nyomozati vallomása avonatközásban is megfelel a valóságnak, hogy a sértett a földre esett, hiszen az orr területének sérülései, illetve a bal első homlokdudor sérülése földreesétől is keletkezhetett. Megerősítette a vádlottak többszöri ökölütésére és rúgására vonatkozó, egymásra is terhelő vallomását a sértett azon sérülésének ténye is, mely sérüléseket a jobb vállcsúcs felett, a jobb felkar felső harmadában, illetőleg az arcán szenvedett el. Bár a sértett vonatkozásában a vádlottak a sértett nyakának a megszorításáról nem, csak a II.r. vádlott arról számolt be, hogy a száját fogta be, a sértett már ezen, szájának leszorításával járó bántalmazást is megélhette fojtogatásként.

A sértett előadását (fojtogatás vonatkozásában) alátámasztja a nyakán elszenvedett hámfosztás és bőrelváltozás, illetőleg az is, hogy a hátán legalább két erőbehatás következtében szenvedett el sérüléseket. A bíróság által elfogadott igazságügyi orvosszakértői vélemény tehát megerősítette mind a vádlottak első, mind a sértett előadását a sértett bántalmazásának módja vonatkozásában.

Bár a vádlottak előadásához képest lényegesen több és fojtogatás (nyak megszorítása) vonatkozásában más erőbehatás is érte a sértettet, a bíróság álláspontja az evonatközásban, és ekörben a tényállást a vádirathoz képest szükségesnek is találta kiegészíteni, pontosítani, hogy a vádlottak ekörben kevesebb számú bántalmazásról, ütésről, rúgásról számoltak be, mint ami a sértettet érte. A bíróság megállapította, hogy az arcon kívül a sértettet legalább 8 erőbehatás érte (jobb vállcsúcs felett, jobb felkar felső harmadában, hátán, nyakán, elől baloldalt a nyak és a mellkas határának a kulcscsont feletti, illetve a mellkasnak elől a szegycsont felső harmada feletti részén), az arc sérüléseit legalább 10 erőbehatás okozta, melyek közül legalább kettő közepes erejű erőbehatástól, rúgástól, amennyiben esetleg ökölütéstől, akkor igen nagy számú, legalább 3-4 ökölütéstől származott. Ezen túlmenően legalább négy erőbehatás, egyenként kettő-kettő érte a sértett fülkagylóit, amelyek közepes

erejűek, de inkább nagyobb erejű erőbhatásnak minősülnek.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapítható tehát, hogy a sértett által a bántalmazása módja körében előadottak megfelelnek a valóságnak. Az orvosszakértői vélemény alapján pedig megállapítható az is, hogy az I. és II.r. vádlott a nyomozás kezdeti szakaszában beismerő vallomásaikban előadottaknak megfelelő sérülések helyezkednek el a sértetten azzal, hogy a vádlottak kevesebb számú erőbhatáról számoltak be.

Mivel azonban az állapítható meg, hogy a sértettet, bár viszonylag huzamosabb időn keresztül, de egy eseménysor alatt bántalmazták, nyilvánvalóan a sérülései a későbbiekben nem keletkezhettek, valamennyi általa elszenvedett sérülés csakis a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán keletkezett.

A bíróság tehát az elfogadott igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaiból is azt a további következtetést vonta le, hogy evonatkozásban is a vádlottak első, önmagukra és társukra is terhelő beismerő vallomásai megfelelnek a valóságnak a sértett bántalmazása tekintetében is. A sértett által a bántalmazás következtében elszenvedett sérülések elhelyezkedését, számát, az erőbhatások jellegét a bíróság dr. Juhász Tamás igazságügyi orvosszakértő nyomozás során előterjesztett szakvéleménye, illetőleg tárgyalási meghallgatásán előadottak alapján állapította meg.

A szakértő tárgyalási meghallgatását azért tartotta szükségesnek a bíróság, mivel pontosításra szorult, hogy az egyes sérüléseket okozó erőbhatások milyen erővel történtek, illetőleg a sértett sérülésekkel terhelt egyes testrészeit milyen számú erőbhatás érte.

A szakértő tárgyalási meghallgatása alapján lehetett pontosítani tehát, hogy a sértettet összesen legalább 22 erőbhatás érte és legalább három sérülése földreeséstől is keletkezhetett (orr területe, a homlok hámkarcolása és a bal első homlokdudor).

A bíróság által elfogadott igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg azt is a bíróság, hogy a sértett nem szenvedett el 8 napon túl gyógyuló sérüléseket. Ugyanakkor a szakértő azon részletesen indokolt véleménye alapján, mely szerint a sértett által elszenvedett nagyszámú közepes, illetve nagyobb erejű erőbehatáson alapuló bántalmazás alapján a sértett idős korára tekintettel fennállt a reális veszélye akár agysérülésnek, akár hídvéna sérülésnek, ami akár halálához is vezethetett volna, a bíróság megállapította, hogy reálisan fennállt az életveszélyes állapot bekövetkezésének lehetősége, annak elmaradása kizárólag a véletlenül múlt.

A sértettől becsatolt fényképfelvételeken a sértett nyakán látható elszíneződésre is nyilatkoztatta a bíróság a szakértőt a sértett fojtogatásával kapcsolatban, a szakértő részletesen megindokolta, hogy nem állapítható meg szakértői szempontból nagy erejű szorítás, és a sértett nyakán látható durva elszíneződés a sértett életkorával függ össze, így közepesnél nagyobb erőbehatás nem bizonyítható a bíróság szerint sem. Ugyancsak elfogadta a bíróság a nyomozati szakvéleményhez képest a szakértő azon véleményének megváltoztatását, mely szerint a fülkagyló sérüléseinél inkább nagyobb erejű erőbehatás véleményezhető, mivel a fülkagyló porcos része is sérült, ezért ez közepesnél nagyobb erejű erőbehatást jelent. Így a sértett fejhét ért nagyobb erőbehatás a fülkagyló területén is véleményezhető volt a szakértő által és megállapítható volt a bíróság részéről.

A sértett által az egészségi állapotában bekövetkezett romlással kapcsolatban is nyilatkoztatta a bíróság a szakértőt. A sértett által előadott panaszok, mely szerint a látása romlott és a fájdalom a hátában továbbra is jelen van, ami pihenésre megszűnik, a szakértő szerint nem biztos, hogy összefüggésben van a bántalmazással. A háti fájdalom azzal összefügghet, de ez a maradandó fogyatékoság mértékét nem éri el. A sértett által panaszolt látásromlással kapcsolatban is elfogadta a bíróság a szakértő azon előadását, mely szerint nincs az esetleges látásromlással összefüggésben olyan

sérülés az orvosi iratok között leírva, amely a bántalmazással összefüggésre utalna.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján tehát a bíróság pontosította tényállásában azt, hogy a sértettet kétséget kizáróan minimálisan hány erőbehatás érte és milyen sérüléseket mely testrészein szenvedte el és ezen sérülések orvosszakértői szempontból milyen gyógytartamúak, illetve, hogy súlyosabb (életveszély) sérülés bekövetkezésének lehetősége reális volt, azonban a véletlennek köszönhetően az elmaradt.

13./ A bíróság ... I.r. vádlott elmeállapotára vonatkozóan dr.Béla Árpád és dr. Juhász Tamás igazságügyi orvosszakértők elmeorvos szakértői véleménye alapján állapította meg a tényállásban, hogy az I.r. vádlottnál olyan betegséget vagy kóros elmeállapotot nem találtak, amely miatt képtelen lett volna vagy korlátozná cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésére, továbbá e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására. A szakértők tárgyalási meghallgatásukon is fenntartották a szakvéleményt. A szakértő kérdésekre kiegészítette a szakvéleményét avonatközásban, hogy az I.r. vádlott alapszemélyisége egy dominanciára törekvő, tehát egy vezető, így a cselekményei erősen orientálisan meghatározottak. Összességében elmondható az I.r. vádlottra, hogy öntörvényű, nem befolyásolható, ő a meghatározó, a domináns ember. Az I.r. vádlott is megerősítette, hogy bár nem tudja azt, hogy mit jelent az, hogy öntörvényű, de „nyuszi nem vagyok, az biztos”.

Az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény és a szakértők tárgyalási előadása az I.r. vádlott személyisége vonatkozásában a cselekmény és a bizonyítékok értékelése szempontjából is jelentőséggel bírt, hiszen a vádlottak feltáró jellegű, beismerő vallomása alapján megerősítést nyert az, hogy a vád tárgyát képező cselekmény elkövetését - személyiségjegyeinek megfelelően - valóban kezdeményezhette a fiatalkorú I.r. vádlott, abba az idősebb, felnőttkorú testvérét is belevonva. Az I. és II.r. vádlott vallomása alapján pedig, bár közösen bántalmazták a sértettet, a két vádlott

vallomása megegyezik avonatközásban is, hogy a bántalmazásból nagyobb részt vállalt magára az I.r. vádlott.

14./ A tényállás tisztázása szempontjából jelentősége volt annak is, hogy a sértett sérelmére elkövetett cselekmény során mikor került ténylegesen elvitelre illetve elvitelre a sértett, a vádlottak számára idegen dolognak minősülő dolga, azaz a bántalmazáshoz képest a sértett fagyasztószekrényéből a húst mikor vették el és mikor vitték el.

Ekörben az I.r. vádlott a nyomozási bíró előtt úgy nyilatkozott, hogy a bántalmazás előtt került hozzájuk a hús. Folytatólagos kihallgatásán úgy nyilatkozott, hogy miután a II.r. vádlott meglökte a sértettet, a sértett hanyatt esett, ekkor kutattak tovább a ház további helyiségeiben és a konyhában a hűtőben talált 3-4 csomag húst vették magukhoz, majd ezt követően ismét bántalmazta a sértettet az I.r. vádlott. A 2009. szeptember 18-i folytatólagos kihallgatásán I.r. vádlott ekörben azt adta elő, hogy miután a sértett elhallgatott, tehát a bántalmazást követően kutatták a házat alaposan, és miután pénzt nem találtak, a fagyasztóban talált 4-5 csomag csirkehússal távoztak. A 2010. április 21-i tárgyaláson ekörben az I.r. vádlott előbb úgy nyilatkozott, hogy a bántalmazás előtt vette el a húst, majd a későbbiek során úgy, hogy a bántalmazás után.

Bár evonatközásban önellentmondásos az I.r. vádlott nyomozás során tett első három vallomása, az mindenképpen megállapítható és ebben nincs önellentmondás, hogy a sértett bántalmazását követően vették el és vitték el a sértett 4-5 csomag fagyasztott baromfihúsát.

A II.r. vádlott nyomozati első vallomásában úgy nyilatkozott, hogy amikor a sértett bántalmazása, és annak földre esését is követő bántalmazása után a sértett elhallgatott, kezdtek el kutatni a ház többi részében is, ahol pénzt kerestek, majd bementek a kamrába és még a sértett felébredése előtt vették ki a hűtőládában talált húst, majd mentek át a szemközti helyiségbe és kutattak a sértett által használt szobában is. Ezt

követte a sértett további bántalmazása, majd miután a sértett elhallgatott, ezt követően mentek át a spájzba a szatyrokba előkészített húsert és gyorsan távoztak ugyanarra, amerre bejöttek.

Mivel más bizonyíték nem állt rendelkezésre a II.r. vádlott vallomásán kívül a tényállás ezen része körében, a bíróság mérlegeléssel a II.r. vádlott következetes vallomása alapján, továbbá arra figyelemmel, hogy az I.r. vádlott is a nyomozási bíró előtt is ezen sorrendről számolt be, a bíróság azt állapította meg, hogy a sértett bántalmazása előtt készítették össze az eltulajdonítandó húsmennyiséget, majd a sértett bántalmazását követően vették el azt a sértettől ténylegesen és vitték ki a házból.

15./ 2009. május 22-én lefoglalásra került ... vérrel szennyezett hálóinge, valamint jobb és bal kézről körömkaparékot is rögzítettek tőle (nyomozati iratok 287-288. oldal).

A nyomozati iratok 171-173. oldalán található lefoglalás megszüntetéséről szóló határozat szerint a sértettnek visszaadták a hálóingét azzal, hogy a felsorolt tárgyak, így a hálóing vizsgálata is megtörtént. Ugyanakkor a bíróság elé az ügyész nem tárt ezzel kapcsolatban semmilyen okiratot, vagy szakértői véleményt, ezért a bíróság szükségesnek találta volna a hálóingnek is nyomszakértői, vegyészszakértői, esetlegesen DNS szakértői vizsgálatát. A tárgyaláson ... sértett megerősítette a lefoglalás megszüntetésének tényét, úgy nyilatkozott, hogy a hálóinget kimosta, így érdemleges további vizsgálatra a hálóing a tényállás megállapítása szempontjából már nem volt alkalmas.

További házkutatásokat eszközölt a hatóság a vádlottak lakásán, ...nál, valamint ...nál is.

A vádlottak lakásán ...né, a vádlottak édesanyja jelenlétében 2009. május 27-én tartottak házkutatást a ... szám alatt, mely eredményre nem vezetett, csakúgy, mint a másik két házkutatás vonatkozásában semmilyen, a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggő bizonyítékot nem találtak a nyomozóhatóság tagjai.

16./ A bíróság a nyomozati iratok 463. oldalán található értékigazolás alapján állapította meg, hogy a ... tól eltulajdonított 5 kg fagyasztott baromfihús értéke 3500 Ft. Ezen értékigazolást kifogás nem érte az eljárásban résztvevők részéről.

17./ A bíróság a Pásztói Városi Bíróság csatolt irata, valamint a bűnügyi priuszok alapján állapította meg a vádlottak előéletére vonatkozó adatokat, míg a csatolt költségjegyzék alapján az ügyben felmerült költségeket.

---- . ----

Fenti bizonyítékok egyenkénti és összességében, de részleteiben is való értékelése és egybevetése alapján arra a következtetésre jutott a bíróság, hogy a vád tárgyává tett cselekményt az ügyészi állásponttal egyezően ... I.r. és ... II.r. vádlottak követték el. Bár a vádlottak a nyomozás kezdeti szakaszában tett részletes, feltáró jellegű, önmagukra és társukra is terhelő vallomásukat visszavonták, ezen vallomásmegváltoztatás, visszavonás indokait a bíróság egyik vádlott vonatkozásában sem fogadta el. A vádlottak a vallomásmegváltoztatás, visszavonás indokaként elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a cselekményt egyedül az I.r. vádlott követte el, majd azt a cselekményt követően ... II.r. vádlottnak mesélte el azzal, hogy ... II.r. vádlott is ismerje el a cselekmény közös elkövetését I.r. vádlottal. Ezen kívül hivatkozott arra az I.r. vádlott, hogy a tv-ben látta, hogy hogyan kell pénzhez jutni és ha többen vannak egy bűncselekményben, akkor azt enyhébben ítélik meg, illetve a

tárgyaláson már arra is hivatkozott az I.r. vádlott, hogy a rendőrségen azt mondták a testvérének, hogy hazaengedik, ha bevallja, hogy ő volt.

Utalva az ítélet indokolásainak korábbi részeire, evonatkozásban a bíróság álláspontja az, hogy ezen vallomásmegváltoztatás, visszavonás nem elfogadható, az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok és önmagában ezen I. és II.r. vádlott által megjelölt indokok alapján, hiszen ez teljes mértékben ellentétes a józan ész és a logika szabályaival. Ugyanakkor mind az I., mind a II.r. vádlott a nyomozás kezdeti szakaszában tett beismerő vallomása az események egyes történései, így a bűncselekmény elkövetésének ötlete, a házba történő behatolás, a sértett házának áramtalanítása, a telefonvezeték kihúzása, kesztyű használata, a sértett házának átkutatása, a sértett sérelmére elkövetett cselekmény észlelése és ezt követő magatartása, a sértett bántalmazási módja és a sértettől elvett idegen dolog körében olymértékben megegyezik a ténylegesen megállapítható tényekkel, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a bíróság ebből csakis azt a következtetést vonhatta le, hogy a vádlottak általuk személyesen megélt történésekről számoltak be a nyomozás során. Az igazságügyi hemogenetikus szakértői vélemény kétséget kizáróan megállapította, hogy a ténylegesen az elkövető által hátrahagyott, a kezéről dulakodás során leesett kesztyűn az I.r. vádlott DNS mintája azonosítható, ebből a korábbi érvelésre is hivatkozva a bíróság csak azt állapíthatta meg, hogy az I.r. vádlott jelenlétét a két vádlott beismerő vallomásán túl egyéb bizonyíték is kétséget kizáróan alátámasztja. Végző soron az I.r. vádlott utolsó nyilatkozatában a cselekménynél való jelenlétét is elismerte. Ezen körülmények mellett is értékelve az I. és II.r. vádlott kezdeti szakaszban tett beismerő vallomását, csak az állapítható meg, hogy ezen beismerő vallomások a valóságot tartalmazzák. A II.r. vádlott vonatkozásában a személyi bizonyítékon túlmenően egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre, ugyanakkor közvetett bizonyítékként a másik testvére, ... terhelő vallomása is rendelkezésre állt, a II.r. vádlott részletes beismerő vallomása, az I.r. vádlott önmagára és társára is terhelő beismerő vallomása mellett.

A II.r. vádlott mindezekon túlmenően a két vádlott közül elsőként ismerte el a cselekmény elkövetését. A helyszíni kihallgatás keretében is elismerte és bemutatta a bűncselekmény elkövetését a testvérére, az I.r. vádlottra is terhelően.

Sem a helyszíni kihallgatáson jelenlévő rendőrök, sem pedig a bíróság álláspontja szerint nem merült fel olyan adat vagy körülmény, amely ezen helyszíni kihallgatási jegyzőkönyv alapján kételyeket ébresztene II.r. vádlott előadásának valóságtartalma iránt. Közvetett módon megerősítette az is a II.r. vádlott részvételét a bűncselekményben, hogy az I.r. vádlott első megváltoztatott vallomása ellenére az I.r. vádlott nem egyedül követte el a bűncselekményt ... sérelmére. Ugyanis az I.r. vádlottól lefoglalt cipővel nem hozhatták létre azokat a lábnyomokat, amelyeket egyrészt az udvar közepén, másrészt a sértett bejárati ajtaján rögzítettek. A sértett korábban értékelt első előadása alapján is több elkövetőről számolt be, melyet a helyszínt biztosító rendőrök tanúvallomása is megerősített.

Mindezek mellett motivációja is volt a vádlottaknak a bűncselekmény elkövetésére, hiszen a cselekményt megelőzően több tanú által megerősítetten nehéz anyagi körülmények között éltek és az első vallomásuk is arról szólt, hogy pénz, értékek megszerzése érdekében törtek be a sértett házába és bántalmazták őt. A vádlottak beszámoltak arról, hogy a sértett házát alaposan átkutatták, ezt mind a Pásztói Rendőrkapitányság, mind a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság által a helyszíni szemle során készített fényképfelvételek is alátámasztották.

Mindezek alapján a bíróság a tényállást a szükséges körben a vádelv sérelme nélkül kiegészítve és pontosítva, lényegében a vádirattal egyező tényállást állapított meg és arra a következtetésre jutott, hogy kétséget kizáróan a ... sérelmére a vádiratban elírt cselekményt ... I.r. és ... II.r. vádlottak követték el.

III.

A bíróság a megállapított tényállásból következtetést vont le a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket az alábbiak szerint minősítette:

A vádlottak ... sértett sérelmére a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntettét, illetőleg a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét követték el, mindkét bűncselekményt a Btk. 20.§ (2) bekezdése alapján társtettesként.

A Btk. 321.§ (1) bekezdése szerint aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből valaki ellen erőszakot avagy élet vagy testi épség ellen közvetlen fenyegetést alkalmaz, illetőleg valakit öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyez, rablás büntettét követi el.

Ahogy azt a bíróság a tényállásban megállapította, a vádlottak pénzszerzési célzattal hatoltak be erőszakkal a sértett házába. Tudva arról, hogy a sértett a lakásában tartózkodik, a házban értékek, elsősorban pénz után kutattak. Mielőtt a sértett felébredt volna, a kamrában található fagyasztószekrényből mintegy 5 kg fagyasztott baromfihúst vettek ki és tették szatyorba, ezáltal azt elvételre és annak elvitelére előkészítve. Ezt követően további kutatás után a sértett felébredt, a szobájából az előszobába kijött, aholis a vádlottak egyike -pontosabban meg nem állapítható személy - azt a kérdést intézte a sértetthez, hogy hol a pénz. Miután a sértett azt válaszolta, hogy a takaréokban, azaz nem mondta meg, hogy a házában van-e pénz és hol van, illetve nem adott nekik pénzt, őt földre lökték, fojtogatták és legalább 22 esetben megütötték és megrúgták.

A bíróság álláspontja szerint a vádlottak célzatosan bántalmazták a sértettet egyrészt azért, hogy ne tudja a már előkészített dolgainak elvételét és elvitelét megakadályozni, másrészt azért is, hogy ne tudjon segítséget kérni, ezért addig bántalmazták, amíg a sértett eszméletét nem veszítette és el nem hallgatott. Tehát a vádlottak idegen dolog jogtalan eltulajdonítása érdekében fizikai erőszakot alkalmaztak a sértettel szemben. Amennyiben az előkészített húst nem vitték volna el a bántalmazást követően, nem lehetett volna azt megállapítani, hogy a sértettet a tulajdonát képező dolog jogtalan eltulajdonítása végett bántalmazták, azaz alkalmazták az erőszakot vele szemben.

Fentiekre tekintettel a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző rablás büntettét követték el. A rablási cselekmény szándéka akkor alakult ki a vádlottakban, amikor a sértett felébredt, eredetileg nem rablási szándékkal hatoltak be erőszakkal a sértett házába, hiszen az alvó sértettre nem támadták rá.

A bíróság a vádlottak terhére ezen bűncselekmény befejezett alakzatát állapította meg, hiszen az erőszak alkalmazását követően jogtalan eltulajdonítási célzattal az immáron védekezésre képtelen sértettől elvették a tulajdonát képező húsmennyiséget és azt a házból el is vitték, közösen, szándékegységben.

A vádlottak egyenes szándékkal cselekedtek, a sértettet célzatosan bántalmazták azért, hogy a tulajdonát képező dolgokat tőle el tudják venni.

A vádlottak a Btk. 20. § (2) bekezdésében írtak szerint tártettesként követték el a sértett sérelmére a rablás büntettét, mivel a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg, ugyanis közösen, egymást erősítve bántalmazták a sértettet dolgai elvétele érdekében,

jogtalan eltulajdonítási célzattal, az erőszakot ezáltal közösen, célzatosan alkalmazva.

A Btk. 170.§ (1) bekezdése szerint aki más testi épségét vagy egészségét sérti, a könnyű testi sértés vétségét követi el, ugyanakkor a (6) bekezdés I. fordulata szerint a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt okoz.

A bíróság a testi sértési cselekményt anyagi halmazatként megállapította a vádlottak terhére, ugyanis az általuk közösen, egységes szándékkal elkövetett bántalmazás módja, a célzott testtájakok, valamint az erőbehatások száma és ereje alapján az állapítható meg, hogy sérülést akartak okozni a sértettnek szándékosan. Tekintettel arra, hogy legalább 22 erőbehatás érte a sértettet, túlnyomórészt közepes, legalább négy esetben ennél is nagyobb erővel, a sértett fejét igen nagy számú közepes, illetve nagy erejű erőbehatás érte, a bíróság álláspontja szerint ezen bántalmazás a vádlottak által is tudottan alkalmas volt nem hogy 8 napon túli sérülés okozására, hanem életveszély előidézésére is, a sértett idős korára is figyelemmel, bár ez a véletlennek köszönhetően nem következett be.

A vádlottak egyértelműen testi sértés okozásának szándékával (egyenes szándék) bántalmazták a sértettet, az általuk kifejtett erőre és az erőbehatások (ütések, rúgások) számára is figyelemmel, tudatuk átfogta azt, hogy a sértett a bántalmazás következtében megsérül. Szándékuk ugyanakkor a bíróság álláspontja szerint nem irányult a sértett életének kioltására, ilyenről a vádlottak sem számoltak be, ugyanakkor a bántalmazás lehetséges eredményébe (életveszély) belenyugodva cselekedtek, hiszen addig bántalmazták a sértettet, amíg az eszméletét veszítve elhallgatott.

Pusztán ahhoz, hogy dolgai elvételét és elvitelét ne tudja megakadályozni, közel sem lett volna szükséges ilyen számban és erőbehatásokkal bántalmazni az idős sértettet,

még a földre kerülését is követően.

A sértett által elszenvedett nagyszámú sérülés és a bántalmazás között közvetlen okozati összefüggést állapított meg a bíróság. Különösen a sértett fejét ért nagyszámú, nagyrészt közepes erejű és kisebb részt (a fülkagyló sérülései vonatkozásában) nagy erejű erőbehatás alkalmazása a vádlottak részéről megvalósult bántalmazás során a bíróság álláspontja szerint megalapozza azt, hogy a vádlottak tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét, mely eredmény az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján csak a véletlennek köszönhetően nem következett be az idős sértett vonatkozásában.

Az életveszély a halál bekövetkezésének reális lehetőségét jelenti, de nem azonosítható a halál szükségszerű beállásának lehetőségével. A bíróság által elfogadott igazságügyi orvos szakértői vélemény szerint sem közvetett, sem közvetlen életveszély nem alakult ki, sőt a sértett 8 napon túl gyógyuló sérüléseket sem szenvedett, az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította a bíróság azt, hogy ezen eredmény elmaradása (életveszély) kizárólag a véletlennek köszönhető. Az életveszély vonatkozásában tehát a bíróság a vádlottak eshetőleges szándékára vont le következtetést az általuk kifejtett bántalmazás alapján, tudatuk átfogta azt, hogy bántalmazásuk következtében a sértett akár életveszélyes sérülést is elszenvedhet. Ezen következményt, eredményt nyilvánvalóan nem kívánták, azonban ebbe belenyugodva cselekedtek, közömbösek voltak ezen eredmény, ezen eshetőség iránt. Az eredménybűncselekmény vonatkozásában a teljes törvényi tényállást megvalósították (befejezett kísérlet), csak az eredmény maradt el, ezért a bíróság a testi sértési cselekményt az életveszély bekövetkezése vonatkozásában a Btk. 170.§ (6) bekezdése I.fordulatában foglaltaknak megfelelően a Btk. 16. §-a szerinti kísérletnek minősítette.

Tekintettel arra, hogy a sértett az igen nagy számú bántalmazás elszenvedése következtében nem szenvedett 8 napon túli gyógytartamú sérüléseket sem, a bíróság ún. távoli kísérletnek értékelte a vádlottak ezen bűncselekményét. Avonatközásban, hogy a vádlottak tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét a sértett vonatkozásában, a bíróság arra volt figyelemmel, hogy még a földre kerülést követően is bántalmazták a sértettet egészen addig, míg el nem hallgatott, eszméletét is elveszítve.

A rablási cselekményt a vádlottak anélkül is befejezhatték volna, hogy a sértettet annak földre kerülését követően nem bántalmazzák eszméletvesztésig. A sértett ugyanis már ekkor sem lett volna képes dolgai elvételét és elvitelét megakadályozni.

A testi sértési cselekmény tehát valóságos anyagi halmazatot képez a rablási cselekménnyel, ezért azt a bíróság mindkét vádlott terhére megállapította. A testi sértési cselekményt is a bíróság társtettesi elkövetésnek minősítette a vádlottak vonatkozásában, hiszen együttesen, bár jórészt az I.r. vádlott bántalmazták a sértettet, őt mindketten megütötték, de az I.r. vádlott volt az, aki többször meg is rúgta. A sértettet a II.r. vádlott lökte egyébként a földre, ugyanakkor a földön is fogta, míg az I.r. vádlott őt rúgásokkal is bántalmazta, így egyértelmű az, hogy a szándékos bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, egymás tevékenységéről tudva közösen szándékegységben valósították meg.

Fentiekre tekintettel tehát a rablás büntettét és a testi sértés büntettének kísérletét is a vádlottak társtettesként követték el.

A bíróság értékelési körébe vonta azt is, hogy a vádlottak az ún. házi jog durva megsértésével éjjel, erőszakkal hatoltak be a sértett lakásába, így akár a magánlaksértés büntette (Btk.176.§ (1)-(2) és (4) bekezdés is a terhükre lett volna róható. A rablás büntette speciális helyen, a sértett körbekerített és lezárt lakásában,

abba történő erőszakos behatolást követően került elkövetésre a vádlottak részéről. Ugyanakkor a vádelv megsértése nélkül a bíróság e cselekményben a vádlottakat bűnösnek nem mondhatta ki, ezen körülményt csak büntetéskiszabási szempontból értékelhette. (A vád tárgyává tett rablás és testi sértés büntette mellett ugyanis az ügyész ezen cselekményt külön nem minősítette a vádiratban sem és a perbeszédében sem.)

IV.

... I.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 110. § (1) és (4) bekezdése, valamint a Btk. 85.§-a alapján 1 hónaptól 7 év 6 hónapig terjedő, míg II.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 85.§-a alapján 2-től 12 évig terjedő szabadságvesztés volt az a büntetési tételkeret, mely kereteken belül a bíróság a Btk. 83.§-a alapján a büntetési célok eléréséhez szükséges büntetés nemét és mértékét meghatározhatta.

A bíróság a büntetési tételkeretek között az alábbi büntetéskiszabási körülményeket vette figyelembe:

A II.r. vádlott vonatkozásában nyomatékos súlyosító körülményként értékelte a bíróság a büntetett előéletét, azt, hogy a tényállásban megállapított bűncselekményeket felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el. Mindkét vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a bíróság a többes elkövetést, a halmazatot, igen nagy nyomatékkal azt, hogy idős, kiszolgáltatott személy sérelmére, bezárt lakásába jogtalanul, erőszakkal behatolva éjjel követték el a bűncselekményeket. Súlyosítja mindkét vádlott bűnösségét a hasonló jellegű bűncselekmények országos és helyi elszaporodottsága, valamint a bántalmazás

indokolatlan brutalitása, gátlástalansága. Ez utóbbit II.r. vádlott vonatkozásában kisebb nyomatékkel értékelte a bíróság.

Enyhítő körülményként értékelte a bíróság mindkét vádlott vonatkozásában, hogy a nyomozás kezdeti szakaszában részletes, feltáró jellegű, büntetőjogi felelősségüket elismerő beismerő vallomást tettek, ugyanakkor a tárgyaláson való előadásukra figyelemmel I.r. vádlott vonatkozásában ezt kis nyomatékmal, míg II.r. vádlott vonatkozásában igen kis nyomatékmal a bűnösség elismerésének hiánya miatt. (Az I.r. vádlott ugyanis, miután bűnösségét elismerte, majd tagadta, az ügydöntő határozat meghozatala előtt ismételten elismerte, hogy jelen volt a bűncselekmény elkövetésénél).

Enyhítő körülményként értékelte mindkettejük vonatkozásában a testi sértés vonatkozásában azt, hogy igen távoli kísérlet állapítható meg a terhükre, illetve hogy e cselekményt nem egyenes, hanem eshetőleges szándékkal követték el.

Mindezek alapján a bíróság mindkét vádlott vonatkozásában hosszú tartamú szabadságvesztés kiszabását találta szükségesnek annak érdekében, hogy a vádlottakat és másokat is visszatartsa hasonló jellegű vagy egyéb bűncselekmények elkövetésétől.

Az I.r. vádlott az elkövetéskor fiatalkorú volt, a 17. életévét már betöltötte, a felnőttkorhoz lényegesen közelebbi életkorban követte el a cselekményeket, mint a gyermekkorhoz. Az elmeszakértői véleményben megfogalmazott személyiségjegyek alapján, illetőleg amiatt, hogy a sértett bántalmazásában nagyobb részt vállalt, mint a felnőttkorú testvére, a vele szemben kiszabható büntetési tételkeret közép mértékét jelentősen meghaladó, a felső határhoz közelítő, 6 évi szabadságvesztés kiszabását tartotta szükségesnek a bíróság, mely alkalmas arra, hogy további bűncselekmények elkövetésétől visszatartsa.

Az I.r. vádlottra kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a bíróság a Btk.

111.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján fiatalokúak börtönében határozta meg.

A felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt álló II.r. vádlott vonatkozásában ugyancsak a középértéket meghaladó szabadságvesztés büntetés kiszabását látta szükségesnek a bíróság a büntetési célok elérésére, ezért őt 8 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, a Btk. 43.§ a./ pontja szerinti börtön végrehajtási fokozatban.

A bíróság mindkét vádlottat - az időközben felnőttkorúvá vált I.r. vádlottat is - méltatlannak találta a közügyekben való részvételre, ezért azok gyakorlásától mindkettejüket mellékbüntetésként a Btk. 53.- és 55.§ (1) bekezdése alapján, igazodva a főbüntetés tartamához is, eltiltotta, mivel szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte őket.

... II.r. vádlottat a Pásztói Városi Bíróság a Bk.124/2008/2. számú, 2008. szeptember 12-én jogerős határozatával 5 hónap, végrehajtásában 1 évre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. Megállapítható tehát, hogy a II.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a jelen ítélettel elbírált szándékos bűncselekményeket, ezért ezen felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását a bíróságnak a Btk. 91.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján el kellett rendelnie, mivel a II.r. vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A bíróság mind a két vádlott vonatkozásában a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a velük szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította teljes egészében.

A bíróság a Bj. 19/2010. szám alatt bűnjelként kezelt és nyilvántartott bűnjelek közül a 3.sorszám alatti, az I.r. vádlott tulajdonát képező kesztyűt és a 18. szám alatti, a

vádlott családjának tulajdonát képező feszítővasat a Btk. 77.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, mint az elkövetéshez eszközül használt dolgokat, elkobozta.

Az 1. sorszám alatti ún. rázós lámpa lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette és a (6) bekezdés alapján megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül, hiszen azt az eljárás során feltárni nem lehetett, hogy kinek a tulajdonát képezi. A 2., 4-17., illetve a 20-21. sorszám alatt feltüntetett bűnjelek lefoglalását megszüntette és a (8) bekezdés alapján elrendelte azok megsemmisítését, mivel ezen dolgok értéktelenek és azokra senki sem tartott igényt. A bíróság a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján az I.r. vádlott tulajdonát képező cipőt az .I. r. vádlottnak rendelte kiadni.

A bíróság a Be. 338.§ (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről, azok megfizetésére a vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen is kötelezve, mivel őket bűnösnek találta.

Balassagyarmat, 2010. november 8. napján

dr. Fekete Zsolt sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Szabó Andrásné ülnök és Koplányi Mihály pedagógus ülnök helyett is